



เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – มัธยมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนเคียงศิริ
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๖)
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเคียงศิริ (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๖) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จัดทำขึ้นเพื่อให้โรงเรียนได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพด้านความรู้ คู่คุณธรรม และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตในท้องถิ่นหรือสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อีกทั้งเพื่อใช้ในการบริหารจัดการการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๓ ในการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ครั้งนี้ โรงเรียนได้ศึกษาสภาพปัญหา บริบท ของการจัดการศึกษาที่ผ่านมา และดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงาน วางแผนการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา รวบรวมสาระการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ และระดับมัธยมศึกษา ๑ - ๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

โรงเรียนเคียงศิริ ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมและส่วนเกี่ยวข้อง ที่ช่วยใน การจัดทำเอกสารดังกล่าวให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนเคียงศิริ

ประกาศใช้หลักสูตร ฯ

คำนำ

สารบัญ

ส่วนที่ ๑	ส่วนนำ.....๑
	ความนำ.....๒
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....๘
	เรียนรู้อะไรในภาษาไทย.....๙
	สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....๑๐
	คุณภาพผู้เรียน.....๑๐
	- จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓.....๑๐
	- จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖.....๑๑
	- จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓.....๑๑
	ตัวชี้วัดชั้นปี ชั้นประถมศึกษา.....๑๓
	ตัวชี้วัดชั้นปี ชั้นมัธยมศึกษา.....๑๙
ส่วนที่ ๒	โครงสร้างเวลาเรียนและโครงสร้างรายวิชา.....๒๓
	โครงสร้างเวลาเรียน.....๒๔
	โครงสร้างหลักสูตรชั้นปี.....๒๖
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑.....๒๖
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒.....๒๗
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓.....๒๘
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔.....๒๙
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕.....๓๐
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖.....๓๑
	- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑.....๓๒
	- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒.....๓๓
	- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓.....๓๔
	โครงสร้างรายวิชา ระดับชั้นประถมศึกษา.....๓๕
	โครงสร้างรายวิชา ระดับชั้นมัธยมศึกษา.....๗๑

สารบัญ (ต่อ)

หน้าที่

ส่วนที่ ๓	คำอธิบายรายวิชา/ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....๙๕
	คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน.....๙๖
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑.....๙๗
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒.....๙๘
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓.....๑๐๐
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔.....๑๐๒
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕.....๑๐๔
	- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖.....๑๐๖
	- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑.....๑๐๘
	- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒.....๑๑๐
	- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓.....๑๑๒
	คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม.....๑๑๔
	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....๑๒๑
	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษา.....๑๒๒
	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นมัธยมศึกษา.....๑๔๔
	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....๑๕๔
ส่วนที่ ๔	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....๑๖๓
	กิจกรรมแนะแนว.....๑๖๔
	กิจกรรมนักเรียน.....๑๖๕
	กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์.....๑๖๙
ส่วนที่ ๕	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....๑๗๑
	เอกสารอ้างอิง.....๑๗๘
	ภาคผนวก.....๑๗๙



ส่วนที่ ๑
ส่วนนำ

ความนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือ ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน และในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ได้ประชุมสื่อสารสร้างความเข้าใจ ผ่าน OBEC Channel เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจได้รับทราบพร้อมกัน

ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เริ่มใช้ในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรและโรงเรียนที่มีความพร้อมในปีการศึกษา ๒๕๕๒ และเริ่มใช้ในโรงเรียนทั่วไปในปีการศึกษา ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาได้ลงพื้นที่ติดตามผลการใช้หลักสูตรแกนกลางฯ ๒๕๕๑ และจากการประชุมร่วมกับหน่วยงานภายนอกที่จัดการศึกษา พบว่า จำนวนตัวชี้วัดมีจำนวนมาก ซ้ำซ้อน ทำให้ครูผู้สอนต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลที่มากจึงจะบรรลุ คุณภาพตามที่กำหนด คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการด้านคุณภาพและเทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ในคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมการนำหลักสูตรที่ใช้อยู่ไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนอย่างยืดหยุ่นและคล่องตัว โดยกำหนดตัวชี้วัดระหว่างทางเป็นตัวชี้วัดระหว่างการจัดการเรียนรู้ ตัวชี้วัดปลายทางเป็นตัวชี้วัดผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน จากจำนวนตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ทั้งสิ้น ๒,๐๔๖ ตัวชี้วัด จำแนกเป็นตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑,๒๘๕ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดปลายทาง ๗๗๑ ตัวชี้วัด ทั้งนี้จำนวนตัวชี้วัดยังคงครบถ้วน และผู้เรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตร แกนกลางฯ ๒๕๕๑

นอกจากนี้การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการรอบยุทธศาสตร์ แผนแม่บท และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ พบว่าประเด็นสำคัญเพื่อแปลงไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริง คือการเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศโดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัยเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคตตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

ดังนั้นการปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ยังคงหลักการและโครงสร้างเดิมของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ มุ่งเน้นการปรับปรุงเนื้อหาให้มีความทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ คำนึงถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นสำคัญ เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ตามแผนงานวิชาการ ทักษะอาชีพ และคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งจะประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาหรือสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นสามารถแข่งขันและอยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้

กรอบในการปรับปรุงคือเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลของครูเกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว และผู้เรียนได้เข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาตนเองที่ตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ดังนี้

๑. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทางที่สถานศึกษานำไปใช้ในการกำหนดโครงสร้างรายวิชา การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ให้บรรลุคุณภาพตามตัวชี้วัดที่กำหนดสถานศึกษาสามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑.๑ ตัวชี้วัดระหว่างทาง เป็นตัวชี้วัดที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเน้นการประเมินในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นหลัก (Formative Assessment) ผ่านมโนทัศน์ของการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for learning) และ การประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as learning) ด้วยวิธีการประเมินที่หลากหลายโดยเน้นการวัดและ ประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) เช่น การสังเกตพฤติกรรม การสอบปากเปล่า การพูดคุย การใช้คำถาม การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ การประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน เป็นต้น การวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลผลการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นรายบุคคล จากแหล่งข้อมูลหลากหลายที่ผู้สอนเก็บรวบรวมตลอดเวลา วิเคราะห์ข้อมูล ศึกษา ความพร้อมและพัฒนาการของผู้เรียน ปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสม และแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ ของผู้เรียน ลักษณะของข้อมูลที่ได้ นอกเหนือจากตัวเลขหรือข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว อาจเป็นข้อมูลบรรยาย ลักษณะพฤติกรรมที่ผู้สอนเฝ้าสังเกตหรือผลการเรียนรู้ในลักษณะคำอธิบายระดับพัฒนาการ จุดแข็ง จุดอ่อน หรือปัญหาของผู้เรียนที่พบจากการสังเกต สัมภาษณ์ หรือวิธีการอื่น ๆ ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และเป็นวิธีการที่ยืดหยุ่นตามสถานการณ์และบริบทของครูผู้สอน

๑.๒ ตัวชี้วัดปลายทาง เป็นตัวชี้วัดที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นที่การประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นการวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (formal Assessment) เช่น การประเมินการปฏิบัติ การประเมิน แฟ้มสะสมงาน การประเมินด้วยแบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน เป็นต้น การเก็บข้อมูลดังกล่าว ใช้ในการวัดและประเมินที่ได้ผลเป็นคะแนนและนำไปใช้ในการเปรียบเทียบ เช่น เปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน เพื่อดูพัฒนาการหรือใช้เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ เมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หรือรายวิชา วิธีการและเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้แบบเป็นทางการ (formal Assessment) เป็นตัวแทนของระดับความสามารถของผู้เรียน เป็นข้อมูลที่ต้องได้มาจากวิธีการวัดที่เหมาะสมกับลักษณะ ข้อมูลเครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเที่ยงตรง (Validity) และมีความเชื่อมั่น (Reliability) มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบและเชื่อถือได้(Acceptable)

๒. เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน

๒.๑ ระดับประถมศึกษา

- ๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียน
- ๒) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินตัวชี้วัดปลายทางผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- ๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๒.๒ ระดับมัธยมศึกษา

๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ

๒) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินตัวชี้วัดปลายทางผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ด้วยเหตุข้างต้นโรงเรียนเคียงศิริ ได้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยการนำแนวทางการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) และกระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีคำสั่งให้โรงเรียนได้ใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษาเพื่อจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เป็นต้นไป โรงเรียนเคียงศิริ ได้เลือกใช้แนวทางที่ ๒ บูรณาการการเรียนการสอนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และกำหนดให้จัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นเรียน โดยอ้างอิงตามคู่มือหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti – Corruption Education) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุดหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๖๑ ทุกประการ

วิสัยทัศน์ (โรงเรียน)

“โรงเรียนเคียงศิริ จัดการศึกษาให้นักเรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ก้าวทันโลก ทันเทคโนโลยี มีคุณธรรม จริยธรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ รักความเป็นไทย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม”

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัด และลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและ

แก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

๑. ภาษาไทย
๒. คณิตศาสตร์
๓. วิทยาศาสตร์
๔. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๕. สุขศึกษาและพลศึกษา
๖. ศิลปะ
๗. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
๘. ภาษาต่างประเทศ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มี

ระเบียบวินัย ปลุกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน ในการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนจะต้อง ทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ จัดระบบแนะแนวให้บริการช่วยเหลือ นักเรียนทุกคน เพื่อให้รู้จักตนเองในด้านความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับการเลือกศึกษาต่อและเลือกอาชีพที่เหมาะสมและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย การปรับตัวที่เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งความสามารถในการจัดการกับปัญหาทางด้านอารมณ์ ปรับตัวให้อยู่สังคมได้อย่างมีความสุข

๒. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือ แบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

๒.๑ กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ พัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพเพื่อ เป็นพลเมืองดีของชาติ โดยมุ่งเน้นปลุกฝังความเป็นระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต มีความรักสามัคคีอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้และบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม

๒.๒ กิจกรรมชุมนุม ชมรม เป็นกิจกรรมมุ่งเน้นความสนใจและความถนัดที่ส่งผลให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ เกิดประสบการณ์ที่หลากหลาย และสร้างจิตสำนึกที่ดี เป็นกิจกรรมที่มีความหมาย แก่ผู้เรียน คือ สนองความสนใจ ความถนัด ความสามารถ และความต้องการของแต่ละบุคคล จึงจะสามารถดึงศักยภาพความสามารถพิเศษที่แฝงอยู่ในตัวผู้เรียนออกมาให้เห็นเด่นชัด สร้างความภาคภูมิใจ มีจิตสำนึกที่ดี และมีคุณลักษณะนิสัยเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

๓. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรักชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม



กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนการนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจ เพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของ การเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้ง ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบท ร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ ส่วนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจาก การฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ส่วนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ

และกภาพยานี ๑๑

เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องเข้าใจความหมายโดยนัยจับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายและชัดเจนใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กภาพยและโคลงสี่สุภาพ

สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับ
จากวรรณคดี วรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดชั้นปี ชั้นประถมศึกษา

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง	๑. อ่านออกเสียง คำ ข้อความ เรื่อง สั้น ๆ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง	๑. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง	๑. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง	๑. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง
๒. บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	๒. อธิบาย ความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	๒. อธิบาย ความหมายของ คำและข้อความที่อ่าน	๒. อธิบาย ความหมายของ คำ ประโยค และ สำนวนจากเรื่องที่อ่าน	๒. อธิบาย ความหมายของ คำ ประโยค และ ข้อความที่เป็น การบรรยาย และ การพรรณนา	๒. อธิบาย ความหมายของ คำ ประโยค และ ข้อความที่เป็น โวหาร
๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิง เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๓. การอ่านเรื่อง สั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบ คำถามจากเรื่องที่อ่าน	๓. อธิบาย ความหมาย โดยนัย จากเรื่องที่อ่านอย่าง	๓. อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	๔. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	๔. ลำดับ เหตุการณ์และ คาคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดย ระบุเหตุผล ประกอบ	๔. แยก ข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	๔. แยก ข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	๔. แยก ข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
๕. คาคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	๕. แสดงความคิดเห็นและ คาคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	๕. สรุปรูปร่าง และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๕. คาคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดย ระบุเหตุผล ประกอบ	๕. วิเคราะห์และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๕. อธิบายการนำ ความรู้และ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	๖. สรุปรูปร่าง และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อนแนะนำ และ ปฏิบัติตาม	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง คำแนะนำและ ปฏิบัติตาม
๗. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือ ข้อนแนะนำ	๗. อ่านหนังสือที่ มีคุณค่าตามความสนใจอย่าง	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่าง	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความ	๗. อธิบาย ความหมายของ ข้อมูลการอ่าน
๘. มีมารยาทในการอ่าน	๘. มีมารยาทในการอ่าน				

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
		๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ ๘. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ ๙. มีมารยาทในการอ่าน	สม่่าเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๘. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน ๘. มีมารยาทในการอ่าน	สนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๘. มีมารยาทในการอ่าน	แผนผัง แผนที่ แผนภูมิและกราฟ ๘. อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ ๙. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด	๑. คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด	๑. คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด	๑. คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด	๑. คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด	๑. คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด
๒. เขียนสื่อสาร ด้วยคำและประโยค ง่าย ๆ	๒. เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับ ประสบการณ์	๒. เขียนบรรยาย เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่ง หนึ่งได้อย่าง ชัดเจน	๒. เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	๒. เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	๒. เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม
๓. มีมารยาทใน การเขียน	๓. เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ ๔. มีมารยาทใน การเขียน	๓. เขียนบันทึก ประจำวัน ๔. เขียนจดหมาย ลาครู ๕. เขียนเรื่องตาม จินตนาการ ๖. มีมารยาทใน การเขียน	๓. เขียนแผนภาพ โครงเรื่องและ แผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางาน เขียน ๔. เขียนย่อความ จากเรื่องสั้น ๆ ๕. เขียนจด หมายถึงเพื่อน และบิดามารดา ๖. เขียนบันทึก และเขียนรายงาน จากการศึกษา ค้นคว้า ๗. เขียนตาม จินตนาการ ๘. มีมารยาทใน การเขียน	๓. เขียนแผนภาพ โครงเรื่องและ แผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางาน เขียน ๔. เขียนย่อความ จากเรื่องที่อ่าน ๕. เขียนจด หมายถึง ผู้ปกครองและ ญาติ ๖. เขียนแสดง ความรู้สึกและ ความคิดเห็นได้ ตรงตามเจตนา ๗. กรอกรูปแบบ รายการต่าง ๆ ๘. เขียนเรื่องตาม จินตนาการ ๙. มีมารยาทใน การเขียน	๓. เขียนแผนภาพ โครงเรื่องและ แผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางาน เขียน ๔. เขียน เรียงความ ๕. เขียนย่อความ จากเรื่องที่อ่าน ๖. เขียนจดหมาย ส่วนตัว ๗. กรอกรูปแบบ รายการต่าง ๆ ๘. เขียนเรื่องตาม จินตนาการและ สร้างสรรค์ ๙. มีมารยาทใน การเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม ๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. พูดแสดงความคิดเห็นและ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ๔. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ ๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม ๒. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามสำหรับเรื่องที่ฟังและดู ๕. พูดและแสดงความคิดเห็นและ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ๖. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามตาม วัตถุประสงค์ ๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๒. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู ๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. พูดแสดงความคิดเห็นและ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ๕. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตาม วัตถุประสงค์ ๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ๒. พูดสรุปความจากการฟังและดู ๓. พูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ๕. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา ๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล ๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟังการดู และการสนทนา ๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑. พูดแสดงความรู้ ความคิด เห็น และ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู สื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล ๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟังการดู และการสนทนา ๕. พุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ ๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และเลขไทย ๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ ๔. ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และเลขไทย ๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร ๔. บอกลักษณะคำคล้องจอง ๕. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	๑. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ๒. ระบุนิဒ်และหน้าที่ของคำในประโยค ๓. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ ๔. แต่งประโยคง่าย ๆ ๕. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ ๖. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	๑. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ๒. ระบุนิဒ်และหน้าที่ของคำในประโยค ๓. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ ๔. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา ๕. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ ๖. บอกความหมายของสำนวน ๗. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	๑. ระบุนิဒ် และหน้าที่ของคำในประโยค ๒. จำแนกส่วนประกอบของประโยค ๓. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น ๔. ใช้คำราชาศัพท์ ๕. บอกคำภาษาต่างประเทศ ๖. แต่งบทร้อยกรอง ๗. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง	๑. วิเคราะห์นิဒ်และหน้าที่ของคำในประโยค ๒. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ๓. รวบรวมและบอกความหมายของภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ๔. ระบุนิဒ်ของประโยค ๕. แต่งบทร้อยกรอง ๖. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรอง ตามความสนใจ	๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ๒. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ๒. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็กเพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น ๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน ๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม ๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน ๓. ร้องเพลงพื้นบ้าน ๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ๒. ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม ๔. ท่องจำจากบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ ๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ๒. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ชีวิตจริง ๔. ท่องจำจากบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

ตัวชี้วัดชั้นปี ชั้นมัธยมศึกษา

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ม. ๑	ม. ๒	ม. ๓
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ๒. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ๓. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๔. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน ๕. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท ๖. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ ๗. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งาน ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น ๘. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ๙. มีมารยาทในการอ่าน	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. จับใจความสำคัญสรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ๓. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน ๔. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๕. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ๖. ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การ โน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน ๗. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ๘. มีมารยาทในการอ่าน	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับลักษณะของคำประพันธ์ ๒. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ๓. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ๔. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน ๕. วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น ๖. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน ๗. วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง ๘. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๙. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ๑๐. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ม. ๑	ม. ๒	ม. ๓
๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ๒. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสมและสละสลวย ๓. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน ๔. เขียนเรียงความ ๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน ๖. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ ๗. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมาย กิจธุระ ๘. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงงาน ๙. มีมารยาทในการเขียน	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ๒. เขียนบรรยายและพรรณนา ๓. เขียนเรียงความ ๔. เขียนย่อความ ๕. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า ๖. เขียนจดหมายกิจธุระ ๗. เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล ๘. มีมารยาทในการเขียน	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ๒. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา ๓. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ๔. เขียนย่อความ ๕. เขียนจดหมายกิจธุระ ๖. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ๗. เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องต่าง ๆ ๘. กรอกรูปแบบสมรรถงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน ๙. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงงาน ๑๐. มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ม. ๑	ม. ๒	ม. ๓
๑. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๒. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ ๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา ๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๒. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ๓. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ๔. พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า ๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู ๒. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ๓. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา ๔. พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ๕. พุดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ ๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ม. ๑	ม. ๒	ม. ๓
๑. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย ๒. สร้างคำในภาษาไทย ๓. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ๔. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน ๕. แต่งบทร้อยกรอง ๖. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	๑. สร้างคำในภาษาไทย ๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญประโยครวม และประโยคซ้อน ๓. แต่งบทร้อยกรอง ๔. ใช้คำราชาศัพท์ ๕. รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	๑. จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน ๓. วิเคราะห์ระดับภาษา ๔. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ ๕. อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ ๖. แต่งบทร้อยกรอง

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ม. ๑	ม. ๒	ม. ๓
๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๒. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น ๒. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีวรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น ๒. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๓. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ๔. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง



ส่วนที่ ๒
โครงสร้างเวลาเรียน
และโครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างเวลาเรียน

กำหนดภายหลังจากประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เมื่อ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ได้มีคำสั่ง ประกาศและหนังสือราชการ เกี่ยวกับโครงสร้างเวลาเรียนอยู่หลายฉบับ ซึ่งบางฉบับยังมีผลบังคับใช้ และบางฉบับยกเลิกไปแล้ว รายละเอียดในภาคผนวก โดยสรุปดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน								
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น		
	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓
● กลุ่มสาระการเรียนรู้									
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓๓๗)	๑๒๐ (๓๓๗)	๑๒๐ (๓๓๗)
คณิตศาสตร์	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓๓๗)	๑๒๐ (๓๓๗)	๑๒๐ (๓๓๗)
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓๓๗)	๑๒๐ (๓๓๗)	๑๒๐ (๓๓๗)
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
- ประวัติศาสตร์	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
- หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓๓๗)	๑๒๐ (๓๓๗)	๑๒๐ (๓๓๗)
- ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม									
- เศรษฐศาสตร์									
- ภูมิศาสตร์									
สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒๓๓)	๘๐ (๒๓๓)	๘๐ (๒๓๓)
ศิลปะ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒๓๓)	๘๐ (๒๓๓)	๘๐ (๒๓๓)
การงานอาชีพ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒๓๓)	๘๐ (๒๓๓)	๘๐ (๒๓๓)
ภาษาต่างประเทศ	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓๓๗)	๑๒๐ (๓๓๗)	๑๒๐ (๓๓๗)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐ (๒๒๓๗)	๘๔๐ (๒๒๓๗)	๘๔๐ (๒๒๓๗)
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน									
- กิจกรรมแนะแนว	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
- กิจกรรมนักเรียน									
- ลูกเสือ-เนตรนารี	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
- ชุมนุม	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
รวมเวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
● รายวิชาเพิ่มเติม	๔๐ ชั่วโมง						๒๐๐ ชั่วโมง		
● กิจกรรมเสริมหลักสูตร (กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้)	๒๐๐ ชั่วโมง						๒๐๐ ชั่วโมง		
รวมเวลาทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ชั่วโมง/ปี						ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ ชั่วโมง/ปี		

หมายเหตุ : - ชั่วโมงภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรียนในชั่วโมงกิจกรรมชุมนุม ๑ ชั่วโมง และกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ๑ ชั่วโมง

- กิจกรรมตามโครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล (๑ ตำบล ๑ โรงเรียนคุณภาพ) ดำเนินกิจกรรมควบคู่กับแผนปฏิบัติการประจำปี
- หลักสูตรด้านทุจริต ดำเนินการโดยบูรณาการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระสังคมศึกษาฯ

โครงสร้างหลักสูตรชั้นปี

เป็นโครงสร้างที่แสดงรายละเอียดเวลาเรียนของรายวิชาพื้นฐาน รายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำแนกแต่ละชั้นปี

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน (ชม./ปี)	(ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๕๐)	๒๑
ท ๑๑๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐	๕
ค ๑๑๑๐๑	คณิตศาสตร์	๒๐๐	๕
ว ๑๑๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๑๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๑๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๕๐	๑
พ ๑๑๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๕๐	๑
ศ ๑๑๑๐๑	ศิลปะ	๕๐	๑
ง ๑๑๑๐๑	การงานอาชีพ	๕๐	๑
อ ๑๑๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๒๐๐	๕
รายวิชาเพิ่มเติม		(๕๐)	๑
ท ๑๑๒๐๑	ภาษาไทย ๑	๕๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ-เนตรนารี	๕๐	
	- ชุมนุมภาษาอังกฤษ	๕๐	
	๑ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม แนะแนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน (ชม./ปี)	(ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	๒๑
ท ๑๒๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐	๕
ค ๑๒๑๐๑	คณิตศาสตร์	๒๐๐	๕
ว ๑๒๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๒๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๒๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๒๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๑
ศ ๑๒๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง ๑๒๑๐๑	การงานอาชีพ	๔๐	๑
อ ๑๒๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๒๐๐	๕
รายวิชาเพิ่มเติม		(๔๐)	๑
ท ๑๒๒๐๑	ภาษาไทย ๒	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ-เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมภาษาอังกฤษ	๔๐	
	๑กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม แนะแนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน (ชม./ปี)	(ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	๒๑
ท ๑๓๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐	๕
ค ๑๓๑๐๑	คณิตศาสตร์	๒๐๐	๕
ว ๑๓๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๓๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๓๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๓๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๑
ศ ๑๓๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง ๑๓๑๐๑	การงานอาชีพ	๔๐	๑
อ ๑๓๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๒๐๐	๕
รายวิชาเพิ่มเติม		(๔๐)	๑
ท ๑๓๒๐๑	ภาษาไทย ๓	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ-เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมภาษาอังกฤษ	๔๐	
	๑กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม แนะแนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน(ชม./ปี)	ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	๒๑
ท ๑๔๑๐๑	ภาษาไทย	๑๖๐	๔
ค ๑๔๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐	๔
ว ๑๔๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๔๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๔๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๔๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๒
ศ ๑๔๑๐๑	ศิลปะ	๘๐	๒
ง ๑๔๑๐๑	การงานอาชีพ	๘๐	๒
อ ๑๔๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๘๐	๒
รายวิชาเพิ่มเติม		๔๐	๑
ว ๑๔๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ/เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมส่งเสริมทักษะอาชีพ	๔๐	
	๑กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกใน กิจกรรมแนะ แนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน(ชม./ปี)	ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	๒๑
ท ๑๕๑๐๑	ภาษาไทย	๑๖๐	๔
ค ๑๕๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐	๔
ว ๑๕๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๕๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๕๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๕๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๒
ศ ๑๕๑๐๑	ศิลปะ	๘๐	๒
ง ๑๕๑๐๑	การงานอาชีพ	๘๐	๒
อ ๑๕๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๘๐	๒
รายวิชาเพิ่มเติม		๔๐	๑
ว ๑๕๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ/เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมส่งเสริมทักษะอาชีพ	๔๐	
	๑กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกใน กิจกรรมแนะ แนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน(ชม./ปี)	ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๕๐)	๒๑
ท ๑๖๑๐๑	ภาษาไทย	๑๖๐	๔
ค ๑๖๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐	๔
ว ๑๖๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๖๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๖๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๖๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๒
ศ ๑๖๑๐๑	ศิลปะ	๘๐	๒
ง ๑๖๑๐๑	การงานอาชีพ	๘๐	๒
อ ๑๖๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๘๐	๒
รายวิชาเพิ่มเติม		(๕๐)	๑
ว ๑๖๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๕๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ/เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมส่งเสริมทักษะอาชีพ	๔๐	
	๑กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม แนะแนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑			
ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)	รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑.๕	รายวิชาพื้นฐาน	
ท๒๑๑๐๑ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)	ท๒๑๑๐๒ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)
ค๒๑๑๐๑ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ค๒๑๑๐๒ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๑๑๐๑ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ว๒๑๑๐๒ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๑๑๐๓ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)	ว๒๑๑๐๔ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)
ส๒๑๑๐๑ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)	ส๒๑๑๐๓ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)
ส๒๑๑๐๒ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)	ส๒๑๑๐๓ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)
พ๒๑๑๐๑ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)	พ๒๑๑๐๓ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)
พ๒๑๑๐๓ วอลเลย์บอล ๑	๐.๕ (๒๐)	พ๒๑๑๐๔ วอลเลย์บอล ๒	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๑๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๑	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๑๑๐๒ ทักษะศิลป์ ๒	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๑๑๐๓ ดนตรี นาฏศิลป์ ๑	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๑๑๐๔ ดนตรี นาฏศิลป์ ๒	๐.๕ (๒๐)
ง๒๑๑๐๑ การงานอาชีพ	๑.๐ (๔๐)	ง๒๑๑๐๒ การงานอาชีพ	๑.๐ (๔๐)
อ๒๑๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๑	๑.๕ (๖๐)	อ๒๑๑๐๒ ภาษาอังกฤษ ๒	๑.๕ (๖๐)
รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕	รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕
ท๒๑๒๐๑ เสริมทักษะภาษา ๑	๐.๕ (๒๐)	ท๒๑๒๐๒ เสริมทักษะภาษา ๒	๐.๕ (๒๐)
อ๒๑๒๐๑ ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๑	๐.๕ (๒๐)	อ๒๑๒๐๒ ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๒	๐.๕ (๒๐)
ง๒๑๒๐๑ คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ๑	๐.๕ (๒๐)	ง๒๑๒๐๒ คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ๒	๐.๕ (๒๐)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐
แนะแนว ๑	๔๐	แนะแนว ๒	๔๐
ลูกเสือ เนตรนารี ๑	๔๐	ลูกเสือ เนตรนารี ๒	๔๐
ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๑	๔๐	ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๒	๔๐
รวมเวลาเรียนภาค ๑	๕๔๐	รวมเวลาเรียนภาค ๒	๕๔๐
รวมชั่วโมงเรียน เท่ากับ ๑,๑๖๐ ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา			

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒			
ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)	รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑.๕	รายวิชาพื้นฐาน	
ท๒๒๑๐๑ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)	ท๒๒๑๐๒ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)
ค๒๒๑๐๑ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ค๒๒๑๐๒ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๒๑๐๑ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ว๒๒๑๐๒ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๒๑๐๓ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)	ว๒๒๑๐๔ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)
ส๒๒๑๐๑ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)	ส๒๒๑๐๓ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)
ส๒๒๑๐๒ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)	ส๒๒๑๐๓ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)
พ๒๒๑๐๑ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)	พ๒๒๑๐๓ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)
พ๒๒๑๐๓ แคมป์ตัน ๑	๐.๕ (๒๐)	พ๒๒๑๐๔ แคมป์ตัน ๒	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๒๑๐๑ ทัศนศิลป์ ๓	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๒๑๐๒ ทัศนศิลป์ ๔	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๒๑๐๓ ดนตรี นาฏศิลป์ ๓	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๒๑๐๔ ดนตรี นาฏศิลป์ ๔	๐.๕ (๒๐)
ง๒๒๑๐๑ การงานอาชีพ	๑.๐ (๔๐)	ง๒๒๑๐๒ การงานอาชีพ	๑.๐ (๔๐)
อ๒๒๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๓	๑.๕ (๖๐)	อ๒๒๑๐๒ ภาษาอังกฤษ ๔	๑.๕ (๖๐)
รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕	รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕
ส๒๒๒๐๑ เกษตรเพื่อชีวิต ๑	๐.๕ (๒๐)	ส๒๒๒๐๒ เกษตรเพื่อชีวิต ๒	๐.๕ (๒๐)
ง๒๒๒๐๑ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๑.๐ (๔๐)	ง๒๒๒๐๒ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๑.๐ (๔๐)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐
แนะแนว ๓	๔๐	แนะแนว ๔	๔๐
ลูกเสือ เนตรนารี ๓	๔๐	ลูกเสือ เนตรนารี ๔	๔๐
ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๓	๔๐	ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๔	๔๐
รวมเวลาเรียนภาค ๑	๖๖๐	รวมเวลาเรียนภาค ๒	๖๖๐
รวมชั่วโมงเรียน เท่ากับ ๑,๓๒๐ ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา			

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓			
ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)	รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑.๕	รายวิชาพื้นฐาน	
พ๒๓๑๐๑ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)	พ๒๓๑๐๒ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)
ค๒๓๑๐๑ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ค๒๓๑๐๒ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๓๑๐๑ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ว๒๓๑๐๒ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๓๑๐๓ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)	ว๒๓๑๐๔ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)
ส๒๓๑๐๑ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)	ส๒๓๑๐๓ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)
ส๒๓๑๐๒ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)	ส๒๓๑๐๓ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)
พ๒๓๑๐๑ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)	พ๒๓๑๐๓ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)
พ๒๓๑๐๓ เปตอง ๑	๐.๕ (๒๐)	พ๒๓๑๐๔ เปตอง ๒	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๓๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๕	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๓๑๐๒ ทักษะศิลป์ ๖	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๓๑๐๓ ดนตรี นาฏศิลป์ ๕	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๓๑๐๔ ดนตรี นาฏศิลป์ ๖	๐.๕ (๒๐)
ง๒๓๑๐๑ การงานอาชีพ	๑.๐ (๔๐)	ง๒๓๑๐๒ การงานอาชีพ	๑.๐ (๔๐)
อ๒๓๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๕	๑.๕ (๖๐)	อ๒๓๑๐๒ ภาษาอังกฤษ ๖	๑.๕ (๖๐)
รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕	รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕
อ๒๓๒๐๑ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ๑	๐.๕ (๒๐)	อ๒๓๒๐๒ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ๒	๐.๕ (๒๐)
ง๒๓๒๐๑ เทคโนโลยีสารสนเทศ	๑.๐ (๔๐)	ง๒๓๒๐๒ เทคโนโลยีสารสนเทศ	๑.๐ (๔๐)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒.๐	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒.๐
แนะแนว ๕	๔๐	แนะแนว ๖	๔๐
ลูกเสือ เนตรนารี ๕	๔๐	ลูกเสือ เนตรนารี ๖	๔๐
ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๕	๔๐	ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๖	๔๐
รวมเวลาเรียนภาค ๑	๕๖.๐	รวมเวลาเรียนภาค ๒	๕๖.๐
รวมชั่วโมงเรียน เท่ากับ ๑,๑๒๐ ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา			

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษา

ท ๑๑๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง			
๑	ใบโบกใบพัด	ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๔.๑ ป.๑/๑	ท ๑.๑ป.๑/๑, ป.๑/๒,ป.๑/๓	- อักษรไทย เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงในภาษาไทย - การประสมคำ เป็นการนำพยัญชนะกับสระมาประสมเป็นคำที่มีความหมาย - สัญลักษณ์ เป็นรูปหรือเครื่องหมาย ที่ใช้แทนคำหรือข้อความต่าง ๆ	๑๓	๕
๒	ภูผา	ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑	- พยัญชนะ สระและวรรณยุกต์มาประสมกันจะทำให้เกิดเป็นคำต่าง ๆ มากมาย - การฟัง เป็นการรับรู้ความหมายของเสียงที่ได้ยิน	๑๘	๕
๓	เพื่อนกัน	ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๕ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๔,	- การประสมคำ เป็นการนำพยัญชนะกับสระมาประสมเป็นคำ - การพูด เป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง	๑๘	๕
๔	ตามหา	ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๓,	ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒	- การนำพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์มาประสมกันจะทำให้	๒๔	๑๐

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
		ป.๑/๕ ท ๔.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒		ให้เกิดเป็นคำต่าง ๆ มากมาย - การประสมคำ เป็นการนำพยัญชนะกับสระมาประสมเป็นคำ - ตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประสมท้ายพยางค์หรือท้ายคำแล้วทำให้เสียงของคำเปลี่ยนไป		
๕	ไปโรงเรียน	ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๕.๑ ป.๑/๒	- การประสมคำ เป็นการนำพยัญชนะกับสระมาประสมเป็นคำ - วรรณยุกต์ เป็นเครื่องหมายที่ใส่ไว้เหนือคำ แล้วทำให้เสียงและความหมายของคำเปลี่ยนไป	๒๗	๑๐
๖	โรงเรียนลูกช้าง	ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒	- การประสมคำ เป็นการนำพยัญชนะกับสระมาประสมเป็นคำ - มาตราแม่ กง หมายถึง มาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะ ง เป็นตัวสะกด - มาตราแม่ กก หมายถึง มาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะ ก เป็นตัวสะกด - การตั้งคำถามและตอบ คำถามเป็นการทบทวนความรู้ที่ได้อ่าน ฟัง หรือ ดู	๑๗	๕
๗	เพื่อนรักเพื่อนเล่น	ท ๑.๑ ป.๑/๓, ป.๑/๔ ท ๒.๑ ป.๑/๑	ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓	- มาตราแม่ เกอว หมายถึง มาตราตัวสะกดที่มี	๒๔	๑๐

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
		ท ๔.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๔	ท ๕.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒	พยัญชนะ ว เป็นตัวสะกด - มาตราแม่ กน หมายถึง มาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะ น เป็นตัวสะกด - การเล่าเรื่องย่อ เป็นการสรุปเรื่องที่อ่านมาแล้วนำไปเล่าให้ผู้อื่นฟัง		
๘	พูดเพราะ	ท ๑.๑ ป.๑/๓, ป.๑/๕ ท ๔.๑ ป.๑/๑	ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒	- มาตราแม่ กม หมายถึง มาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะ ม เป็นตัวสะกด - มาตราแม่ เกย หมายถึง มาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะ ย เป็นตัวสะกด - มาตราแม่ กบ หมายถึง มาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะ บ เป็นตัวสะกด - คำควบกล้ำ เป็นพยัญชนะ ๒ ตัว ที่ควบหรือกล้ำกันอยู่ในสระตัวเดียวกัน - การคาดคะเน เรื่องราว เป็น การคิดล่วงหน้าเมื่อ	๒๐	๑๐

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
				อ่านเรื่องราวต่าง ๆ โดยผลที่ออกมาจะถูกหรือผิดก็ได้ - เครื่องหมาย คือ สิ่งที่ทำขึ้นแสดงความหมายเพื่อบ่งชี้หรือกำหนดรู้ เช่น เครื่องหมายดอกจัน เครื่องหมายการค้า - สัญลักษณ์ คือ สิ่งที่กำหนดนิยามกันขึ้นเพื่อให้ใช้ความหมายแทนสิ่งหนึ่ง เช่น ตัวหนังสือเป็นสัญลักษณ์แทนเสียงพูด		
๙	เกือบไป	ท ๒.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๓ ท ๔.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒,ป.๑/๔	ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓	- มาตราแม่ กต หมายถึงมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะ ด เป็นตัวสะกด - อักษรนำ เป็นพยัญชนะสองตัวที่อยู่ร่วมกันในสระตัวเดียวกันเวลาอ่านออกเสียง - การเลือกอ่านหนังสือควรเลือกอ่านหนังสือให้ตรงกับวัตถุประสงค์ เช่น เพื่อหาความรู้หรือเพื่อความสนุกสนาน	๑๘	๕
๑๐	เพื่อนรู้ใจ	ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๒.๑ ป.๑/๓ ท ๔.๑ ป.๑/๔	ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓ ท ๕.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒	- ประโยคเป็นการนำคำมาเรียงให้ได้ใจความ - คำคล้องจอง หมายถึงคำที่ใช้สระเสียงเดียวกันและมีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกัน	๑๖	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
				- การเขียนเรื่องจากภาพ เป็นการเขียนเรื่องเพื่อแสดงความรู้สึกความเข้าใจและความต้องการของผู้เขียนหลังจากที่ดูภาพแล้ว		
		รวมคะแนนตัวชี้วัด			๗๐	
		สอบปลายภาค			๓๐	
		รวมตลอดปี			๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๒๑๐๑ ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง			
๑	โรงเรียน ต้นไม้	ท ๑.๑ป.๒/๒, ป.๒/ ๓, ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔,ป.๒/๕ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๗ ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒ ท ๕.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป. ๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓	- การอ่านเป็นทักษะ การสื่อสารที่มีประโยชน์ อย่างมากใน ชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำ ความหมายของคำ ช่วย ให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและ สามารถนำไปใช้ใน การสื่อสารได้อย่าง ถูกต้องยิ่งขึ้น - คำแม่ ก กา หมายถึง คำที่ไม่มีตัวสะกด - การอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นคำจะทำให้ อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง - บทร้องเล่นเป็นบทที่ใช้ร้อง ประกอบการละเล่นที่ทำให้ เกิดความเพลิดเพลินและเป็น การฝึกใช้ภาษาไทย - การอ่านบทร่ายกรองเป็น การอ่านฝึกทักษะการอ่านที่ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๑๔	๕
๒	ภาษาไทย	ท ๓.๑ ป.๒/๒,	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.	เข้าใจเรื่องที่อ่านและ	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	รายวิชา	ป.๒/๓,ป.๒/๔, ป. ๒/๕,ป.๒/๗ ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒ ท ๕.๑ ป.๒/๑,	๒/๔, ป.๒/๕ ท ๓.๑ ป.๒/๑, ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓	สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น - คำแม่ กก หมายถึง คำที่มี ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกด - การอ่านสะกดคำและการอ่านเป็นคำจะทำให้อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง - บทร้องเล่นเป็นบทที่ใช้ร้องประกอบการละเล่นทำให้เกิดความเพลิดเพลินและเป็นการฝึกใช้ภาษาไทย - ปริศนาคำทายเป็นภูมิปัญญาทางภาษาควรค่าแก่การศึกษาหาความรู้		
๓	ลํานําของ คุณตา	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๗ ท ๔.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๔	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป. ๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓	- การอ่านเป็นทักษะการสื่อสารที่มีประโยชน์อย่างมากในชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำความหมายของคำ ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้อง - คำที่ใช้สระ ใ- มี ๒๐	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				คำ - คำที่ใช้สระ คือ คำที่อ่านออกเสียงไอ นอกเหนือคำที่ใช้ สระ ไ- และสระ ใ- - การอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นคำจะทำให้ อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง - คำคล้องจอง หมายถึง คำที่มีสระเหมือนกันและใช้ตัวสะกดมาตราเดียวกัน - บทร้องเล่นเป็นบทที่ใช้ร้องประกอบการละเล่นที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลินและเป็นการฝึกใช้ภาษาไทย - การอ่านบทร้อยกรองเป็นการอ่านฝึกทักษะการอ่านที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้		
๔	ศาลาเรื่องเล่า	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๗ ท ๔.๑ ป.๒/๒ ท ๕.๑ ป.๒/๑	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑	- การอ่านเป็นทักษะ การสื่อสารที่มีประโยชน์อย่างมากใน ชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่าน คำ ความหมายของคำ ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้อง	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ยิ่งขึ้น - คำแม่ กน หมายถึง คำที่มี น ญ ณ ร ล ห เป็นตัวสะกด - การอ่านสะกดคำและการอ่านเป็นคำจะทำให้อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง - การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนเรื่องจากจินตนาการ - ปริศนาคำทายเป็นภูมิปัญญาทางภาษาควรค่าแก่การศึกษาหาความรู้		
๕	พวกเรารักแม่น้ำ	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๗ ท ๔.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑,	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑	- การอ่านเป็นทักษะการสื่อสารที่มีประโยชน์อย่างมากในชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำ ความหมายของคำ ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้องยิ่งขึ้น - คำตรงข้าม หมายถึง คำที่มีความหมายตรงกันข้าม	๑๔	๕
๖	เพลง	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.	ท ๑.๑ ป.๒/๑,	- การอ่านเป็นทักษะ	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	ธรรมชาติ	๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒ ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๗ ท ๔.๑ ป.๒/๒,	ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑	การสื่อสารที่มีประโยชน์ อย่างมากใน ชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำ ความหมายของคำ ช่วย ให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและ สามารถนำไปใช้ใน การสื่อสารได้ถูกต้อง ยิ่งขึ้น - คำแม่ กด หมายถึง คำ ที่มี ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ต ฒ ท ถ ท ธ ศ ษ ส เป็น ตัวสะกด - การอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นคำจะทำ ให้อ่านและเขียนคำได้ ถูกต้อง - การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการเขียนเรื่องจาก จินตนาการ - การอ่านบทร้อยกรอง เป็นการฝึกทักษะการ อ่านที่ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้		
๗	เพลง ธรรมชาติ	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป. ๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑,	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒	- การอ่านเป็นทักษะ การสื่อสารที่มีประโยชน์ อย่างมากใน	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๔,ป.๒/๕, ป. ๒/๗	ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓	ชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำ ความหมายของคำ ช่วย ให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและ สามารถนำไปใช้ใน การสื่อสารได้ถูกต้อง ยิ่งขึ้น - คำแม่ กด หมายถึง คำ ที่มี ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ต ฒ ท ถ ท ธ ศ ษ ส เป็น ตัวสะกด - การอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นคำจะทำ ให้อ่านและเขียนคำได้ ถูกต้อง - การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการเขียนเรื่องจาก จินตนาการ - การอ่านบทร้อยกรอง เป็นการฝึกทักษะการ อ่านที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้		
๘	ตลาดของ หนูเอง	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑,	- การอ่านเป็นทักษะ การสื่อสารที่มีประโยชน์ อย่างมากใน ชีวิตประจำวัน	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒,ป.๒/๔	ป.๒/๓	- การเรียนรู้การอ่านคำ ความหมายของคำ ช่วย ให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและ สามารถนำไปใช้ใน การสื่อสารได้ - คำคล้องจอง หมายถึง คำที่มีสระเหมือนกันและ ใช้ตัวสะกดมาตรา เดียวกัน - การอ่านสะกดคำและ การอ่านเป็นคำจะทำให้ อ่านและเขียนคำได้ ถูกต้อง การท่องจำบทอาขยาน - การอ่านบทร้อยกรอง เป็นการฝึกทักษะการ อ่านที่ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้		
๙	คนเก่ง..... คึกคัก	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓,ป.๒/๔ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒,ป.๒/๔	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓	- การอ่านเป็นทักษะ การสื่อสารที่มีประโยชน์ อย่างมากใน ชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำ ความหมายของคำ ช่วย ให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและ สามารถนำไปใช้ใน การสื่อสารได้ถูกต้อง	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ยิ่งขึ้น - คำแม่ กง หมายถึง คำที่มี ง เป็นตัวสะกด - การอ่านสะกดคำและ การอ่านเป็นคำจะทำให้ อ่านและเขียนคำได้ ถูกต้อง การท่องจำบทดอกสร้อย		
๑๐	ตะวันพัก จันทร์ส่อง	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒,ป.๒/๔	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓	- การอ่านเป็นทักษะ การสื่อสารที่มีประโยชน์ อย่างมากใน ชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำ ความหมายของคำ ช่วย ให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและ สามารถนำไปใช้ในการ สื่อสารได้ถูกต้องยิ่งขึ้น - สระ อะ หรือเรียกว่า ประวิสรรชนีย์เป็นสระ เสียงสั้น - คำแม่ กบ หมายถึง คำ ที่มี บ ป พ ฟ ภ เป็น ตัวสะกด - การอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นคำจะทำให้ ให้อ่านและเขียนคำได้	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ถูกต้อง - ปรินคณาจารย์เป็นภูมิ ปัญญาทางภาษาควรค่า แก่ การศึกษาค้นคว้าความรู้		
๑๑	เที่ยวท่อง ร้านหนังสือ	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒,ป.๒/๔	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓	- การอ่านเป็นทักษะ การสื่อสารที่มีประโยชน์ อย่างมากใน ชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำ ความหมายของคำ ช่วย ให้ เข้าใจเรื่องที่อ่านและ สามารถนำไปใช้ใน การสื่อสารได้ถูกต้อง ยิ่งขึ้น - คำควบกล้ำ คือ คำที่มี พยัญชนะต้นควบกับ ร ล ว แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ คำควบกล้ำแท้ แล ควบกล้ำไม่แท้ - คำแม่ เกอว หมายถึง คำที่มี ว เป็นตัวสะกด - การอ่านสะกดคำ และ การอ่านเป็นคำจะทำให้อ่าน และเขียนคำได้ถูกต้อง - ปรินคณาจารย์เป็นภูมิ ปัญญาทางภาษาควรค่าแก่ การศึกษาค้นคว้าความรู้	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				- การอ่านบทร้อยกรองเป็น การฝึกทักษะการอ่านที่ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้		
๑๒	คือถิ่น แผ่นดินทอง	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒,ป.๒/๔	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓	อย่างมากใน ชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำ ความหมายของคำ ช่วย ให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและ สามารถนำไปใช้ใน การสื่อสารได้ถูกต้อง ยิ่งขึ้น - ห นำ เป็นคำที่มี พยัญชนะต้นเป็นอักษร ต่ำเดียว - คำแม่ กม หมายถึง คำ ที่มี ม เป็นตัวสะกด - การอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นคำจะทำให้ อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง - การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการเขียนเรื่องจาก จินตนาการ - ปริศนาคำทายเป็นภูมิ ปัญญาทางภาษาควรค่าแก่ การศึกษาหาความรู้ - การอ่านบทร้อยกรองเป็น การฝึกทักษะการอ่านที่ สามารถนำไปใช้ใน	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ชีวิตประจำวันได้		
๑๓	เราลอง เพื่อนกัน	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒,ป.๒/๔	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓	- การอ่านเป็นทักษะการสื่อสารที่มีประโยชน์อย่างมากในชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำความหมายของคำ ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้องยิ่งขึ้น - ตัวการ์ตูน คือ พยัญชนะที่มีไม้ทัณฑฆาตกำกับอยู่ข้างบนเวลาอ่านจะไม่ออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น - การอ่านสะกดคำและการอ่านเป็นคำจะทำให้อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง	๑๔	๕
๑๔	ฉันทันโลก	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๔.๑ ป.๒/๑,	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓	- การอ่านเป็นทักษะการสื่อสารที่มีประโยชน์อย่างมากในชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำความหมายของคำ ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้องยิ่งขึ้น - คำแม่ เกย หมายถึง คำที่มี	๑๖	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ป.๒/๒,ป.๒/๔		ย เป็นตัวสะกด		
๑๕	โอบกบิน จินตนาการ	ท ๑.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓,ป.๒/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒,ป.๒/๔	ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๔, ป.๒/๕ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๓	- การอ่านเป็นทักษะการสื่อสารที่มีประโยชน์อย่างมากในชีวิตประจำวัน - การเรียนรู้การอ่านคำ ความหมายของคำ ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้องยิ่งขึ้น - การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการเขียนเรื่องจากจินตนาการ - การเรียนภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่น ทำให้รู้จักคำศัพท์มากยิ่งขึ้น - ปรินาคำทายเป็นภูมิปัญญาทางภาษาควรค่าแก่การศึกษาหาความรู้	๑๖	๕
		รวมคะแนนตัวชี้วัด			๗๐	
		สอบปลายภาค			๓๐	
		รวมตลอดปี			๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๓๑๐๑ ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง			
๑	ปฏิบัติการ สายลับจิ๋ว	ท ๑.๑ป.๓/๒, ป.๓/๓,ป.๓/๔, ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๖ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๕.๑ ป.๓/๓	- การฝึกอ่านออกเสียงสะกด คำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นๆ ได้อย่าง ถูกต้องคล่องแคล่ว - การฝึกคัดลายมือจะทำให้ เขียนตัวอักษรไทยได้ถูกต้อง และสวยงาม - การสะกดคำ และแจกลูก คำจะทำให้อ่าน และเขียนคำ ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว - ปริศนาคำทายและเพลง พื้นบ้านจะทำให้มีทักษะใน การใช้คำและทำให้เห็น คุณค่าของภาษาไทย	๒๐	๕
๒	บึงใหญ่ใน ปากกว้าง	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป. ๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๕ ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/๒, ป.๓/๔, ป.๓/๕	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓, ป.๓/๔	- มาตราตัวสะกดของไทยมี ๘มาตรา คือ แม่ ก กา แม่ กง แม่ กน แม่ กม แม่ เกย แม่ กด แม่ กบ แม่ กก และ แม่เกอว ผู้เรียนควรเรียนรู้ทำ ความเข้าใจและนำไปใช้ให้ ถูกต้อง - การอ่านบทร้อยกรองเป็น การฝึกทักษะการอ่านที่ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๒๐	๖

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒		- ปรึศนาคำทายทำให้มี ทักษะในการใช้คำและทำ ให้เห็น คุณค่าของภาษาไทย - คำคล้องจอง หมายถึง คำที่ มีสระเหมือนกันและใช้ ตัวสะกดมาตราเดียวกัน		
๓	พลังงานคือ ชีวิต	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป. ๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๕ ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/2, ป.๓/๔, ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓, ป.๓/๔	- การฝึกอ่านออกเสียง สะกดคำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและ คล่องแคล่ว - การฝึกเขียนบรรยาย และเขียนเรื่องตาม จินตนาการจะช่วยพัฒนา ทักษะในการเขียนให้ดี ยิ่งขึ้น และควรเขียน อย่างมีมารยาทในการ เขียน - การอ่านบทร้อยกรอง เป็นการฝึกทักษะการ อ่านที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ - การเขียนเรื่อง เป็นการ ฝึกทักษะการคิดและการ เขียนให้สัมพันธ์กันและ ช่วยพัฒนา การคิดสร้างสรรค์ได้เป็น อย่างดี	๑๖	๖

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				- การเรียนรู้คำขวัญทำให้ รู้จักลักษณะของคำขวัญ เข้าใจความหมายและนำคำ ขวัญไปใช้ได้ถูกต้องตาม สถานการณ์		
๔	ความฝันนั้น เป็นจริงได้	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป. ๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๕ ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/๒, ป.๓/๔, ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓, ป.๓/๔	- การฝึกอ่านออกเสียง สะกดคำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและ คล่องแคล่ว - คำที่มี ฤ จะอ่านออก เสียงได้ ๓ แบบ คือ ริ รี เรอ ส่วนคำที่มี ฤา อ่าน ออกเสียง รือ - คำที่มีการันต์ จะไม่อ่าน ออกเสียงตัวอักษรที่มี การันต์กำกับอยู่ - การบอกข้อคิดที่ได้จาก การอ่านเป็นการจับ ประเด็นของเรื่องและหา ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน - การอ่านบทร้อยกรอง เป็นการฝึกทักษะการ อ่านที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ - การเขียนเรื่อง เป็นการ ฝึกทักษะการคิดและการ เขียนให้สัมพันธ์กันและ ช่วยพัฒนาการคิด	๑๖	๖

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				สร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี - การเลือกใช้ภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่น ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสมกับกาลเทศะจะ ทำให้		
๕	ทลายปัญหากับคุณตา	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป.๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๕ ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/2, ป.๓/๔, ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓, ป.๓/๔	- การฝึกอ่านออกเสียงสะกด คำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่าง ถูกต้องและคล่องแคล่ว - การเลือกอ่านหนังสือที่ดี จะทำให้ได้ประโยชน์สูงสุดใน การอ่าน - การอ่านคำโฆษณาจะทำให้ เลือกซื้อสินค้าหรือปฏิบัติ ตามคำเชิญชวนต่าง ๆ ได้ อย่างมีวิจารณญาณ - การอ่าน และ เขียนคำที่ ประวิสรรชนีย์ คำที่ใช้ รร บัน และ บรร จะทำให้อ่าน และเขียนคำได้ถูกต้อง - ปริศนาคำทายและเพลง พื้นบ้านจะทำให้มีทักษะใน การใช้คำและทำให้เห็น คุณค่าของภาษาไทย	๑๖	๖
๖	ภูมิใจ ภาษาไทย ของเรา	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป.๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑,	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑,	- การฝึกอ่านออกเสียง สะกดคำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว	๑๖	๖

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ป.๓/๓,ป.๓/๕ ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/2, ป.๓/๔, ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒	ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓, ป.๓/๔	- การอ่านบทร้อยกรอง เป็นการฝึกทักษะการ อ่านที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิต ประจำวัน - การเขียนเรื่องจากภาพ เป็นการฝึกทักษะการดู การคิด และการเขียนให้ สัมพันธ์กันและช่วย พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ได้ เป็นอย่างดี		
๗	อาหารดีมี ประโยชน์	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป. ๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๕ ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/2, ป.๓/๔, ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓, ป.๓/๔	- การฝึกอ่านออกเสียงสะกด คำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่าง ถูกต้องและคล่องแคล่ว - การเขียนเรื่อง เป็นการฝึก ทักษะการคิดและการเขียน ให้สัมพันธ์กันและช่วย พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ได้ เป็นอย่างดี	๑๖	๕
๘	นอกเมืองใน กรุง	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป. ๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๕ ป.๓/๔, ป.๓/๖	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓, ป.๓/๔	- การฝึกอ่านออกเสียงสะกด คำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่าง ถูกต้องและคล่องแคล่ว - การเขียนจดหมายลาครูจะ ทำให้มีทักษะในการเขียน จดหมาย - การรู้จักชนิดของคำ จะทำ	๑๖	๖

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๔.๑ ป.๓/๒, ป.๓/๔, ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒	ป.๓/๔	ให้แต่งประโยค และใช้คำได้ ถูกต้อง - การแต่งประโยค จะทำให้ ใช้ประโยคในการสื่อสารได้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม กับโอกาส - ปริศนาคำทายและเพลง พื้นบ้านจะทำให้มีทักษะใน การใช้คำและทำให้เห็น คุณค่าของภาษาไทย - การอ่านบทร้อยกรองเป็น การฝึกทักษะการอ่านที่ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ - การเขียนเรื่อง เป็นการฝึก ทักษะการคิดและการเขียน ให้สัมพันธ์กันและช่วย พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ได้ เป็นอย่างดี - คำคล้องจอง หมายถึง คำที่มีสระเหมือนกันและ ใช้ตัวสะกดมาตรา เดียวกัน		
๙	ประชาธิปไตย ใบเล็ก	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป. ๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๕ ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/๒, ป.๓/๔, ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑,	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓, ป.๓/๔	- การฝึกอ่านออกเสียงสะกด คำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่าง ถูกต้องและคล่องแคล่ว - การอ่านบทร้อยกรองเป็น การฝึกทักษะการอ่านที่ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ - การเขียนเรื่อง เป็นการ ฝึกทักษะการคิดและการ เขียนให้สัมพันธ์กันและ	๑๖	๖

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ป.๓/๒		ช่วยพัฒนาการคิด สร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี - คำคล้องจอง หมายถึง คำที่มี สระเหมือนกันและใช้ ตัวสะกดมาตราเดียวกัน		
๑๐	ธรรมชาติ เจ้าเอ๋ย	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป. ๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๕ ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/๒, ป.๓/๔, ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓, ป.๓/๔	- การฝึกอ่านออกเสียงสะกด คำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่าง ถูกต้องและคล่องแคล่ว - การอ่านบทร้อยกรองเป็น การฝึกทักษะการอ่านที่ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ - การเขียนเรื่อง เป็นการฝึก ทักษะการคิดและการเขียน ให้สัมพันธ์กันและช่วย พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ได้ เป็นอย่างดี - การเรียนรู้คำขวัญทำให้ รู้จักลักษณะของคำขวัญ เข้าใจความหมายและนำคำ ขวัญไปใช้ได้อย่างถูกต้องตาม สถานการณ์ - เพลงกล่อมเด็ก เป็นเพลง	๑๖	๖
๑๑	บันทึก ความหลัง	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป. ๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๕	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓,	- การฝึกอ่านออกเสียง สะกดคำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและ คล่องแคล่ว - การอ่านบทร้อยกรองเป็น	๑๖	๖

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/2, ป.๓/๔, ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒	ป.๓/๔	การฝึกทักษะการอ่านที่ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ - การเขียนบันทึกเหตุการณ์ ประจำวันจะช่วยให้จดจำ เรื่องราวในแต่ละวันได้เป็น อย่างดี - การเขียนเรื่อง เป็นการฝึก ทักษะการคิดและการเขียน ให้สัมพันธ์กันและช่วย พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ได้ เป็นอย่างดี		
๑๒	คุยกับคุณปู่	ท ๑.๑ ป.๓/๒, ป. ๓/๓,ป.๓/๔ , ป.๓/๘,ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓,ป.๓/๕ ป.๓/๔, ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/2, ป.๓/๔, ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๕ ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๓, ป.๓/๔	- การฝึกอ่านออกเสียง สะกดคำจะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและ คล่องแคล่ว - การอ่านบทร้อยกรอง เป็นการฝึกทักษะการ อ่านที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ - การเขียนเรื่อง เป็นการ ฝึกทักษะการคิดและการ เขียนให้สัมพันธ์กันและ ช่วยพัฒนาการคิด สร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี - คำคล้องจอง หมายถึง คำที่ มีสระเหมือนกันและใช้ ตัวสะกดมาตราเดียวกัน	๑๖	๖
		รวมคะแนนตัวชี้วัด			๗๐	

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		สอบปลายภาค		๓๐	
		รวมตลอดปี		๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๔๑๐๑ ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง			
๑	อ่านสะกด คำง่าย	ท ๑.๑ ป.๔/๒, ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๑	ท ๑.๑ ป.๔/๑, ท ๕.๑ ป.๔/๔	- การอ่านออกเสียงคำต่าง ๆ ต้องอ่านให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ - การอ่านบทร้อยกรองต้องแบ่งวรรคให้ถูกต้อง - บทอาขยานเป็นบทท่องจำที่ให้ข้อคิด - มารยาทในการอ่าน - การคัดลายมือ ต้องคัดให้สวยงามและถูกต้อง	๑๒	๖
๒	มาตรา ตัวสะกด	ท ๑.๑ ป.๔/๓ ท ๒.๑ ป.๔/๓ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๒		- มาตราตัวสะกด เป็นพยัญชนะที่ อยู่ท้ายคำมี ๘ มาตรา และแม่ ก กา ไม่มีตัวสะกด - การอ่านจับใจความ แล้วตอบคำถามจากเรื่อง - เขียนแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อแสดงให้เห็นโครงเรื่องโดยรวมทั้งเรื่อง - การศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมจะเห็นความสำคัญและความงามของภาษา	๑๘	๗
๓	อักขรควบ และ อักขรนำจำ	ท ๑.๑ ป.๔/๒,	ท ๑.๑ป.๔/๖	- คำควบกล้ำ คือคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำ อักษรนำ	๑๒	๗

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	ให้มัน			คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว เรียงกันใช้สระเดียวกัน - คำประสม เกิดจากการ นำคำชนิดต่าง ๆ มา รวมกันเป็นคำใหม่ - การอ่านจับใจความสรุป ความรู้และข้อคิดจาก เรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน		
๔	สำนวนชวน สนุก	ท ๑.๑ ป.๔/๒ ท ๒.๑ ป.๔/๑, ท ๔.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๖	ท ๒.๑ ป.๔/๒	- ประโยคเป็นถ้อยคำที่มี ความหมายชัดเจน - ประโยคที่มีสำนวนใช้ เปรียบเทียบเพื่อให้เข้าใจ เรื่องที่พูด - สำนวน เป็นการนำคำ มาผูกต่อร้อยเรียงกันเพื่อ ใช้เป็นข้อคิดสอนใจ - การจำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ ฟังและดูในชีวิตประจำวัน - การจับใจความ และพูด แสดงความรู้ความคิด เรื่องที่ฟังและดู	๑๘	๘
๕	ชนิดของคำ	ท ๑.๑ ป.๔/๕ ท ๒.๑ ป.๔/๕, ป.๔/๘	ท ๔.๑ ป.๔/๒	- คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ ต้องรู้หลักเกณฑ์จะ นำไปใช้ได้ถูกต้อง	๒๐	๗

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน	
				- การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดาเป็น การสื่อสารที่ใช้ภาษาที่แตกต่างกัน - มารยาทในการเขียน ใช้ภาษาสุภาพ อ่านง่ายสะอาดเรียบร้อย - อ่านจับใจความ แล้วคาดคะเนเหตุการณ์ของเรื่อง			
๖	ผันเสียงอักษร	ท ๑.๑ ป.๔/๗ ท ๒.๑ ป.๔/๔ ท ๔.๑ ป.๔/๑		- การผันอักษรคือการเปลี่ยนเสียงของคำให้สูงต่ำตามรูปวรรณยุกต์ - คำเป็นคำตาย ต้องรู้หลักเกณฑ์จึงจะอ่านเขียนได้ถูกต้อง - ย่อความ คือการสรุปใจความสำคัญของเรื่อง	๑๕	๗	
๗	คำพ้องต้อง ความหมาย	ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๓	ท ๓.๑ ป.๔/๓,	- อ่านหนังสือตามความสนใจให้ความรู้ความสนุกและข้อคิด - คำพ้อง เป็นคำที่เขียนรูปหรือออกเสียงตรงกัน - การใช้พจนานุกรม ต้องรู้วิธีเรียงลำดับคำจึงจะหาความหมายของคำได้ - การจับใจความและการพูดแสดงความรู้ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู - มารยาทในการฟัง การ	๑๔	๖	

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน	
				ดูและการพูดต้องปฏิบัติ เพื่อสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อผู้ที่ สื่อสารกัน			
๘	เครื่องหมาย วรรคตอน	ท ๑.๑ ป.๔/๔ ท ๒.๑ ป.๔/๖ ท ๓.๑ ป.๔/๕	ท ๑.๑ ป.๔/๑,	- เครื่องหมายวรรคตอน ใช้ได้ถูกต้องจะช่วยให้ การสื่อสารได้ถูกต้อง - การเขียนและอ่าน อักขรย่อจะต้องรู้ หลักเกณฑ์จะเขียนและ อ่านได้ถูกต้อง - การเขียนบันทึกสิ่งที่ ควรจดจำจากการอ่านฟัง หรือดู - การเขียนรายงาน เป็น การเสนอผลงานที่ศึกษา ค้นคว้า - การรายงาน คือการพูด นำเสนอข้อมูลที่ได้จาก การค้นคว้า - การอ่านจับใจความ แล้วสรุปความรู้ และ ข้อคิด	๒๐	๘	
๙	คำขวัญ हररा	ท ๒.๑ ป.๔/๒, ป.๔/๓ ท ๓.๑ ป.๔/๔ ท ๔.๑ ป.๔/๕		- คำขวัญ คือถ้อยคำที่มี คติเตือนใจ กลอนสี่เป็น คำประพันธ์ประเภท กลอน - การเขียนสื่อสาร เช่น คำขวัญ คำแนะนำ	๑๖	๗	

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				การเขียนเรื่องตาม จินตนาการจากความคิด ความใฝ่ฝัน - การจับใจความ แล้วตั้ง คำถามและตอบคำถาม เชิงเหตุผล		
๑๐	สืบสาน ตำนาน ท้องถิ่น	ท ๔.๑ ป.๔/๗ ท ๕.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓	ท ๕.๑ ป.๔/๔	- ภาษาไทยมาตรฐาน คือ ภาษาที่ใช้เป็นภาษา ราชการ - ภาษาถิ่น ภาษาที่ใช้พูด กันในท้องถิ่น นิทานพื้นบ้าน คือ นิทาน ของชาวบ้าน แต่ละ ท้องถิ่น - เพลงพื้นบ้านเป็นบท เพลงที่แต่ละท้องถิ่น นำมาร้องกัน - การศึกษาวรรณคดีและ วรรณกรรมจะเห็น ความสำคัญและความ งามของภาษา	๑๕	๗
		รวมคะแนนตัวชี้วัด			๗๐	
		สอบปลายภาค			๓๐	
		รวมตลอดปี			๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๕๑๐๑ ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง			
๑	คำใน ภาษาไทย	ท ๑.๑ ป.๕/๒, ป.๕/๔, ป.๕/๘ ท ๓.๑ ป.๕/๒ ท ๔.๑ ป.๕/๑	ท ๑.๑ ป.๕/๑,	- คำในภาษาไทยมี ๗ ชนิด มารยาทในการอ่าน อ่านจับ ใจความสำคัญแล้ว แล้ว สามารถตั้งคำถาม ตอบ คำถามอย่างมีเหตุผล นำ ข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้	๑๔	๖
๒	สืบสานถิ่น ฐานบ้านเรา	ท ๑.๑ ป.๕/๒, ป.๕/๗ ท ๒.๑ ป.๕/๖ ท ๓.๑ ป.๕/๔, ป.๕/๕ ท ๕.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓	ท ๑.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๕, ท ๓.๑ ป.๕/๑, ท ๔.๑ ป.๕/๓	- ภาษาไทยมาตรฐาน เปรียบเทียบกับภาษาอื่นซึ่ง เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควร อนุรักษ์และสืบสาน - การพูดหรือเขียนเพื่อแสดง ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องที่ อ่านฟังหรือดูมา เขียน รายงานถูกต้องขั้นตอน พูด รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ ศึกษา ค้นคว้าหรือพูดใน โอกาสต่าง ๆ	๑๗	๗
๓	วรรณศิลป์ ชวนสืบสาน	ท ๑.๑ ป.๕/๓, ป.๕/๖ ท ๓.๑ ป.๕/๔, ป.๕/๕	ท ๑.๑ ป.๕/๑, ท ๒.๑ ป.๕/๒ ท ๔.๑ ป.๕/๒	- ประโยคประกอบด้วย พยางค์ คำ วลี สามารถบอก เล่าเรื่องราวสื่อสารให้เข้าใจ ตามความต้องการ	๑๒	๕
๔	อ่านคล่อง เขียนเป็น	ท ๑.๑ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๙	ท ๑.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๕,	- คำที่มีหลายประเภท ต้องอ่านเขียนให้ถูกต้อง	๑๔	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๔.๑ ป.๕/๑	ท ๒.๑ ป.๕/๒ ท ๓.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๓	และ เข้าใจความหมาย บันทึกสาระการอ่านจาก หนังสือที่มีคุณค่าตาม ความสนใจ มีมารยาทการเขียน คัดลายมือให้สวยงามถูก หลักเกณฑ์		
๕	สำนวนชวน คิด	ท ๑.๑ ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔ ท ๒.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๓, ป.๕/๔ ท ๔.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๓	ท ๑.๑ ป.๕/๑, ท ๒.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๔	- การพัฒนาการเขียนใน รูปแบบต่าง ๆ - ควรเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนให้เหมาะสม สำนวนไทยให้ความหมาย ลึกซึ้ง ใช้เป็นคติสอนใจ และใช้เปรียบเทียบกับ เรื่องใดเรื่องหนึ่งจึงควร เลือกใช้ให้เหมาะสม คัดลายมือให้สวยงามถูก หลักเกณฑ์	๑๖	๖
๖	ลิ้มรสบท ประพันธ์	ท ๑.๑ ป.๕/๒, ป.๕/๘ ท ๔.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๔, ป.๕/๖ ท ๕.๑ ป.๕/๔	ท ๑.๑ ป.๕/๑	- กาพย์ยานี ๑๑ เป็นคำ ประพันธ์ประเภทหนึ่งใช้ บรรยายความได้ไพเราะ สรุป เรื่องจากวรรณคดีหรือ วรรณกรรมที่อ่านแล้ว สามารถระบุคุณค่า ความรู้ และข้อคิดไปใช้ในชีวิตจริง	๑๒	๖
๗	จัดระเบียบ คำตาม พจนานุกรม	ท ๑.๑ ป.๕/๖, ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๓, ป.๕/๘	ท ๑.๑ ป.๕/๑	- เรียงคำได้ตามลำดับ พจนานุกรม - การกรอกแบบรายการ ใบฝาก-ถอน ธนาณัติ และ	๑๘	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๓.๑ ป.๕/๒ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๑		แบบฝึกส่งพัสดุไปรษณีย์ ควรกรอกข้อมูลให้ถูกต้อง ตามความเป็นจริง - เขียนแสดงความรู้สึกและ แสดงความคิดเห็นได้ตรงตาม เจตนา		
๘	หลากหลาย ศัพท์ภาษา	ท ๑.๑ ป.๕/๒, ป.๕/๗ ท ๒.๑ ป.๕/๘ ท ๔.๑ ป.๕/๕ ท ๕.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๓	- คำที่มาจากต่างประเทศ ควรเลือกใช้ให้เหมาะสม เลือกอ่านหนังสือที่มี คุณค่าอย่างสม่ำเสมอ สร้างนิสัยรักการอ่าน	๒๐	๑๐
๙	สร้างสรรค์ งานเขียน	ท ๑.๑ ป.๕/๔, ป.๕/๗, ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๒, ป.๕/๕, ป.๕/๔, ป.๕/๘, ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๒, ป.๕/๓ ท ๔.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๔ ท ๕.๑ ป.๕/๓	ท ๑.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๕ ท ๓.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๓	- ควรพูดให้เหมาะสมกับ โอกาสการแสดงความคิดเห็น เป็นการพูดหรือ เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น ที่มีต่อเรื่องที่อ่านฟังหรือ ดูมาแล้วเขียนแผนภาพ โครงเรื่องนำไปสู่การย่อ ความได้ - มีมารยาทเขียน จดหมายได้เหมาะสมกับ ญาติผู้ใหญ่ รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นคุณสมบัติของคนไทย - เขียนเรื่องจากจินตนาการ ควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	๒๔	๑๕
๑๐	ราชาศัพท์ น่ารู้	ท ๑.๑ ป.๕/๔ ท ๔.๑ ป.๕/๔	ท ๑.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๕	- เลือกใช้คำราชาศัพท์ได้ เหมาะสม อ่านทำนองเสนาะ	๑๘	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓,	ท ๒.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๔	สามารถถอดความบทร้อยกรอง จากวรรณคดีแล้ว เรียบเรียง เป็นร้อยแก้ว แต่งกลอนสุภาพ ได้		
		รวมคะแนนตัวชี้วัด			๗๐	
		สอบปลายภาค			๓๐	
		รวมตลอดปี			๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง			
๑	สนุกกับคำ ไทย	ท ๑.๑ ป.๖/๓, ป.๖/๘, ป.๖/๙ ท ๔.๑ ป.๖/๑		- คำในภาษาไทยแบ่ง ออกเป็น ๗ ชนิด ซึ่งแต่ละ ชนิดมีหน้าที่แตกต่างกันไป เช่นเป็นประธานของประโยค เป็นกริยา เป็นกรรม หรือ เป็นส่วนขยาย ต้องศึกษาให้ เข้าใจและนำไปใช้ให้ เหมาะสม	๑๖	๗
๒	การอ่าน สะกดคำ	ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๑ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๕.๑ ป.๖/๑	ท ๑.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๕	- การอ่านออกเสียงคำ ลักษณะต่างๆที่มีใช้ใน ภาษาไทย ต้องอ่านให้ถูกต้อง ตามอักขรวิธีและความนิยม	๑๖	๗
๓	คำ ต่างประเทศ ในภาษาไทย	ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๕ ท ๔.๑ ป.๖/๓ ท ๕.๑ ป.๖/๑	ท ๑.๑ ป.๖/๑	- คำที่มาจากต่าง ภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ มักมีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มี หลายพยางค์ และมีตัว การันต์	๑๘	๗
๔	คำราชา ศัพท์น่ารู้	ท ๑.๑ ป.๖/๓, ท ๓.๑ ป.๖/๒, ป.๖/๖ ท ๕.๑ ป.๖/๓, ป.๖/๑	ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๓.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๒	- คำราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้ สำหรับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุสงฆ์ และ สุภาพชน จึงควรนำไปใช้ ให้เหมาะสมกับบุคคล และโอกาส	๑๖	๗

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	เครื่องหมาย วรรคตอน	ท ๑.๑ ป.๖/๓, ป.๖/๔ ท ๓.๑ ป.๖/๓	ท ๑.๑ ป.๖/๑	- เครื่องหมายวรรคตอนเป็น เครื่องหมายที่ใช้เขียน ประกอบตัวอักษร ตัวเลข ข้อความ คำและประโยค	๑๔	๗
๖	พัฒนาการ สื่อสาร	ท ๑.๑ ป.๖/๓, ป.๖/๘, ป.๖/๙ ท ๒.๑ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๔ ท ๔.๑ ป.๖/๔	ท ๒.๑ ป.๖/๒	- อ่านออกเสียงเรื่องที่ กำหนดและตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่านได้ - ระบุลักษณะของประโยคที่ อ่านและเขียนได้และใช้ ประโยคในการสื่อสารได้ อย่างเหมาะสม - เขียนรายงานและพูด รายงานเรื่องที่ศึกษาค้นคว้า ได้	๑๖	๗
๗	สำนวนชวน สนุก	ท ๑.๑ ป.๖/๒, ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๔ ท ๕.๑ ป.๖/๑	ท ๔.๑ ป.๖/๖	- โวหารเป็นถ้อยคำที่ เรียบเรียงอย่างมีชั้นเชิง และศิลปะ เพื่อให้ผู้อ่าน เข้าใจเรื่องราวและเกิด จินตนาการได้ดียิ่งขึ้น - วรรณกรรมเรื่อง ลพบุรี ศรีเมืองสยามเป็นสารคดี ท่องเที่ยวของจังหวัด ลพบุรี - การเขียนเรียงความ เป็นการเขียนแสดง ความคิด ความรู้สึก สำนวนไทย เป็นคำกล่าว หรือถ้อยคำคมคายสั้น ๆ ที่มีความหมาย	๑๒	๗

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				เป็นนัย		
๘	ภาษาพา สาร	ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๕.๑ ป.๖/๓	ท ๓.๑ ป.๖/๕ ท ๔.๑ ป.๖/๒	- วรรณกรรมเรื่อง สมบัติผู้ดี เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสม - การโต้วาทีเป็นการพูดโต้ตอบกันของบุคคล ๒ ฝ่าย โดยใช้เหตุผลประกอบเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ฟังเห็นด้วยกับผู้พูด - ภาษาไทยที่ใช้สื่อสารกันแบ่งได้เป็น ๓ ระดับ คือ ภาษาแบบแผน ภาษากึ่งแบบแผน และ ภาษาปาก - วรรณกรรมเรื่อง สมบัติผู้ดี เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสม	๑๖	๗
๙	สตุติ วรรณกรรม	ท ๑.๑ ป.๖/๓, ป.๖/๖ ท ๒.๑ ป.๖/๓, ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑	ท ๓.๑ ป.๖/๕ ท ๔.๑ ป.๖/๔	- วรรณกรรมเรื่อง การเดินทางพลาญงาม เป็นวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลาญงาม - พจนานุกรม เป็นหนังสือที่รวบรวมคำที่มีใช้อยู่ในภาษาไทย โดยจะบอกคำอ่าน ความหมายและประวัติที่มาของคำ - การเขียนแผนภาพโครงเรื่องเป็นการเขียนเพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่อง - จดหมายส่วนตัว	๒๐	๗

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				เป็นการเขียนจดหมายถึงเพื่อนหรือญาติสนิท - กลอนสุภาพมีหลายชนิด มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น กลอน ๖ กลอน ๘ - บทอาขยาน ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม จะให้แง่คิดในเรื่องความรักความผูกพันระหว่างแม่กับลูก		
๑๐	ผู้สานต่อเจตนา	ท ๑.๑ ป.๖/๓, ป.๖/๗ ท ๒.๑ ป.๖/๗, ป.๖/๘	ท ๔.๑ ป.๖/๒ ท ๕.๑ ป.๖/๒	- วรรณกรรมเป็นเรื่องเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านท้องถิ่นได้ - การอ่านสัญลักษณ์ แผน ที่ และแผนภูมิ จะต้องอ่านหรือดูข้อความบริบทต่าง ๆ แล้วจึงทำความเข้าใจสัญลักษณ์ในแผนที่และแผนที่ที่อ่าน - การกรอกแบบรายการ เป็นการเขียนรายละเอียดเรื่องต่าง ๆ ลงในแบบรายการ - การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็นการเขียนที่แสดงจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน - ภาษากันเป็นภาษาที่ใช้พูดติดต่อสื่อสารตามท้องถิ่น	๑๖	๗
		รวมคะแนนตัวชี้วัด			๗๐	
		สอบปลายภาค			๓๐	

ลำดับ	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		รวมตลอดปี		๑๐๐	

โครงสร้างรายวิชา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ภาษาไทย.....ชั้น.....ม.๑.....

จำนวนมาตรฐาน.....๕.....มาตรฐาน และจำนวนตัวชี้วัด.....๓๕.....ตัวชี้วัด ต่อปี

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง*	หน่วยการเรียนรู้/เนื้อหาที่สอน	ชั่วโมง	คะแนน
สาระที่ ๑ การอ่าน	มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสี่กภาพยานี ๑๑ ภาพย ๑๖ ภาพยสุรางคนางค์ ๒๘ และโคลงสี่สุภาพ	๑. เพื่อนกัน - อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ร้อยกรอง - อ่านจับใจความ อธิบายคำ ตีความ - ระบุเหตุผลข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น - อธิบายคำเปรียบเทียบ - มารยาทในการอ่าน	๕	๑๕
		๒. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ๓. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๔. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่างๆ จากการอ่าน ๕. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ	๒. ผิกนิสัยสนใจการอ่าน - ตีความคำยาก - ระบุข้อสังเกตความสมเหตุสมผล - การอ่านปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ - วิเคราะห์คุณค่าที่ได้จากการอ่านงานเขียนตามความสนใจ	๕	
		๖. ระบุข้อสังเกตและ	- สารคดี		๕	.

		ความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ	- บันเทิงคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำประโยค และข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์			
		๗. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	● การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ		๓	
		๘. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน		๕	
		๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน		๑	
สาระที่ ๒ การเขียน	มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย	๓. เขียนสละสลวย - การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	๒	๒๐

	และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจนเหมาะสมและสละสลวย	● การเขียนสื่อสารเช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์	- การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์	๒	
		๓. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน	● การบรรยายประสบการณ์	- การเขียนบรรยายประสบการณ์	๒	
		๔. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา	- การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา	๒	
		๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอนโอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงานระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์	- การเขียนย่อความ	๒	
		๖. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	● การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ	- การเขียนแสดงความคิดเห็นจากสื่อต่าง ๆ	๒	

		๗. เขียนจดหมายส่วนตัว และจดหมาย กิจธุระ	● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ ● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล	- การเขียนจดหมายแนะนำ - การเขียนจดหมายกิจธุระ	๒	
		๘. เขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้าและโครงการ	● การเขียนรายงานได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ	- การเขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ	๒	
		๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน	๑	
สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด	มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ และพูด แสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกใน โอกาสต่างๆ อย่างมี วิจารณญาณและ สร้างสรรค์	๑. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๒. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. พูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ	● การพุดสรุปความ พุดแสดงความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู ● การพุดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว	๓. พุดดีมีเสน่ห์ - พุดสรุปใจความ - เล่าเรื่องย่อ - พุดแสดงความคิดเห็น - พุดประเมินความน่าเชื่อถือ - พุดรายงาน - การศึกษาค้นคว้า - พุดประเมินค่าความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑๘	๑๐

		๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน		๕	
		๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด		๑	
สาระที่ ๔ หลักการใช้ ภาษาไทย	มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลัก ภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของ ภาษา ภูมิปัญญาทาง ภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ	๑. อธิบายลักษณะของ เสียงในภาษาไทย	● เสียงในภาษาไทย	๔. รอบรู้หลักภาษา - เรื่องเสียงในภาษาไทย - วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพุด และภาษาเขียน - แต่งกาพย์ยานี ๑๑ - จำแนกและใช้สำนวนที่เป็น - คำพังเพยและสุภาษิต	๖	๑๕
		๒. สร้างคำในภาษาไทย	● การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง	- การสร้างคำ - คำประสม	๕	
		๓. วิเคราะห์ชนิดและ หน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดและหน้าที่ของคำ	- ชนิดและหน้าที่ของคำ - คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง	๕	
		๔. วิเคราะห์ความแตกต่าง	● ภาษาพุด	การแต่งกาพย์ยานี ๑๑		

		ของภาษาพูดและภาษาเขียน	● ภาษาเขียน			
		๕. แต่งบทร้อยกรอง	● กาพย์ยานี ๑๑	การแต่งกาพย์ยานี ๑๑	๔	
		๖. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	สำนวน คำพังเพย สุภาษิต	๔	
สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม	มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความ คิดเห็น วิจาร์ณ วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น	๕. รู้คุณค่าวรรณคดี - นิราศภูเขาทอง - โคลงโลกนิติ - สุภาษิตพระร่วง - กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน - ราชอิริยาบถตอนสมิงพระรามอาสา - กาพย์พระไชยสุริยา - ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า	๑๒	๑๐
		๒. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม		๗	
		๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อ				

		ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง				
		๕. ท้องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อย กรองที่มีคุณค่าตามความ สนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มี คุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ		๕	
	คะแนนสอบระหว่างเรียน				๗๐	
	คะแนนสอบปลายภาค				๓๐	
	คะแนนข้อสอบกลาง/ส่วนกลางกำหนด ๒๐ %					
	รวมทั้งสิ้น ตลอดปี					๑๐๐

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ภาษาไทย.....ชั้น.....ม.๒.....
 จำนวนมาตรฐาน.....๕.....มาตรฐาน และจำนวนตัวชี้วัด.....๓๒.....ตัวชี้วัด ต่อปี

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง*	หน่วยการเรียนรู้/เนื้อหาที่สอน	ชั่วโมง	คะแนน
สาระที่ ๑ การอ่าน	มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้าง ความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนิน ชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน	๑. อ่านออกเสียงบทร้อย แก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง	● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบท บรรยายและบทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอน นิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง	หน่วยที่ ๑ อ่านดีมีคุณค่า - อ่านออกเสียงร้อยแก้ว ร้อยกรอง - อ่านจับใจความ สรุปความจากสื่อ ต่างๆ - เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความ เข้าใจ ในเรื่องที่อ่าน - อภิปรายแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้ง - มารยาทในการอ่าน - วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจาก ข้อความที่อ่าน - ระบุข้อสังเกตการเชื่อมั่นนำความ สมเหตุสมผลของงานเขียน - อ่านตามความสนใจและประเมิน คุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน	๘	๑๕
		๒. จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบาย รายละเอียดจากเรื่องที่ อ่าน	● การอ่านจับใจความ จากสื่อต่าง ๆ เช่น - พรรณคดีในบทเรียน - บทความ		๘	

		๓. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน ๔. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๕. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ๖. ระบุข้อสังเกต การชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	- บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น			
		๗. อ่านหนังสือบทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	● การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน		๕	

		๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน		๓	
สาระที่ ๒ การเขียน	มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียน สื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูล สารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ	๑. คัดลายมือตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัว บรรจงครึ่งบรรทัดตาม รูปแบบการเขียน ตัว อักษรไทย	หน่วยที่ ๒ ผูกทักษะการเขียน - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด - เขียนบรรยาย พรรณนา เขียน เรียงความ เขียนย่อความ - มีมารยาทในการเขียน - เขียนจดหมายเชิงวิทยากร - เขียนจดหมายขอความอนุเคราะห์ - การเขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้า - เขียนรายงานโครงงาน - เขียนวิเคราะห์วิจารณ์แสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ	๒	๑๕
		๒. เขียนบรรยายและ พรรณนา	● การเขียนบรรยายและ พรรณนา	- เขียนบรรยาย พรรณนา	๓	
		๓. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความ เกี่ยวกับประสบการณ์	- การเขียนเรียงความ - มารยาทในการเขียน	๓	
		๔. เขียนย่อความ	● การเขียนย่อความจาก สื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน คำ สอนบทความทางวิชาการ บันทึก เหตุการณ์ เรื่องราวใน	- การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ - มารยาทในการเขียน	๓	

			บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นิเทศาตก			
		๕. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	● การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ	- การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ - การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์แสดงความรู้ - มารยาทในการเขียน	๕	
		๖. เขียนจดหมายกิจธุระ	● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์	- การเขียนจดหมายขอความอนุเคราะห์ - มารยาทในการเขียน	๒	
		๗. เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	● การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทเพลง หนังสืออ่านนอกเวลาสารคดี บันเทิงคดี	- การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์แสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ	๔	
		๘. มีมารยาทใน	● มารยาทในการเขียน	- มารยาทในการเขียน	๒	

		การเขียน				
สาระที่ ๓ การฟัง การดู และ การพูด	มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดู อย่างมีวิจารณญาณ และ พูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาส ต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และ สร้างสรรค์	๑. พุดสรุปใจความ สำคัญของเรื่องที่ฟังและ ดู	● การพุดสรุปความจาก เรื่องที่ฟังและดู	หน่วยที่ ๓ เรียนรู้จากการพุดการฟัง - การพุดสรุปความ	๕	๑๕
		๒. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความ น่าเชื่อถือของข่าวสาร จากสื่อต่าง ๆ ๓. วิเคราะห์และวิจารณ์ เรื่องที่ฟังและดูอย่างมี เหตุผลเพื่อนำข้อคิดมา ประยุกต์ใช้ในการดำเนิน ชีวิต	● การพุดวิเคราะห์และ วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและ ดู	- การวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟัง และ ดู	๕	
		๔. พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	● การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดอวยพร - การพุดโน้มน้าว - การพุดโฆษณา	สนทนาตามโอกาสต่าง ๆ - การพุดรายงาน - การพุดอวยพร - การพุดโน้มน้าว - การพุดโฆษณา	๖	
		๕. พุดรายงานเรื่องหรือ ประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า	● การพุดรายงาน การศึกษาค้นคว้าจาก แหล่งเรียนรู้ต่างๆ	- การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจาก แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	๖	
		๖. มีมารยาทในการฟัง	● มารยาทในการฟัง	- มีมารยาทในการฟัง การดู	๒	

		การดู และการพูด	การดู และการพูด	และการพูด		
สาระที่ ๔ หลักการใช้ ภาษาไทย	มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และ รักษาภาษาไทยไว้เป็น สมบัติของชาติ	๑. สร้างคำในภาษาไทย	● การสร้างคำสมาส	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ จดจำหลักภาษา - การสร้างคำในภาษาไทย * การสร้างคำสมาส	๕	๑๕
		๒. วิเคราะห์โครงสร้าง ประโยคสามัญประโยค รวม และประโยคซ้อน	● ลักษณะของประโยคใน ภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน	วิเคราะห์โครงสร้างของประโยค * ประโยคสามัญ * ประโยครวม * ประโยคซ้อน	๗	
		๓. แต่งบทร้อยกรอง	● กลอนสุภาพ	การแต่งกลอนสุภาพ	๔	
		๔. ใช้คำราชาศัพท์	● คำราชาศัพท์	คำราชาศัพท์	๓	
		๕. รวบรวมและอธิบาย ความหมายของ คำ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน ภาษาไทย	● คำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ	๕	

สาระที่ ๕ วรรณคดี และ วรรณกรรม	มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความ คิดเห็น วิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่านใน ระดับที่ยากขึ้น	● วรรณคดีและ วรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิต คำสอน - เหตุการณ์ ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ พินิจวรรณคดี - ศิลปจารึกหลักที่ ๑ - บทเสภาสามัคคีเสวก - บทละครเรื่องรามเกียรติ์ - โคลงสุภาษิตพระราชนิพนธ์ - ห้องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่ มีคุณค่า - คำราชาศัพท์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - โคลงภาพพระราชนิพนธ์สวดาร - ห้องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง	๑๐	๑๕
		๒. วิเคราะห์และวิจารณ์ วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น ที่อ่าน พร้อมยกเหตุผล ประกอบ ๓. อธิบายคุณค่าของ วรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน ๔. สรุปความรู้และ ข้อคิดจากการอ่าน	● การวิเคราะห์คุณค่าและ ข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรม และ วรรณกรรมท้องถิ่น	- ศิลปจารึกหลักที่ ๑ - บทเสภาสามัคคีเสวก - บทละครเรื่องรามเกียรติ์ - โคลงสุภาษิตพระราชนิพนธ์	๑๐	

		ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง				
		๕. ท้องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ	- ท้องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง	๔	
	คะแนนสอบระหว่างเรียน				๗๐	
	คะแนนสอบปลายภาค				๓๐	
	คะแนนข้อสอบกลาง/ส่วนกลางกำหนด ๒๐ %					
	รวมทั้งสิ้น ตลอดปี					๑๐๐

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ภาษาไทย.....ชั้น.....ม.๓.....

จำนวนมาตรฐาน.....๕.....มาตรฐาน และจำนวนตัวชี้วัด.....๓๖.....ตัวชี้วัด ต่อปี

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง*	หน่วยการเรียนรู้/เนื้อหาที่สอน	ชั่วโมง	คะแนน
สาระที่ ๑ การอ่าน	มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิต และมีนิสัยรัก การอ่าน	อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้องและ เหมาะสมกับลักษณะของคำ ประพันธ์	● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความ ทั่วไปและบทความปณิณกะ - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบท ละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี ๑๑กาพย์ ฉบัง ๑๖ และ โคลงสี่สุภาพ	หน่วย ๑ อ่านดีมีสาระ - อ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว , ร้อยกรอง - การจับใจความสำคัญ - ความแตกต่างของคำที่มี ความหมาย โดยตรงและ ความหมายโดยนัย - การเขียนผังความคิด บันทึก ย่อความ และรายงานจากเรื่อง ที่อ่าน - มารยาทในการอ่าน - การวิเคราะห์วิจารณ์และ ประเมินเรื่องที่อ่าน - การวิจารณ์ความ สมเหตุสมผล - การวิเคราะห์เพื่อแสดงความ คิดเห็นโต้แย้งเรื่องที่อ่าน - การตีความและประเมิน คุณค่าแนวคิดที่ ได้จากการอ่าน งานเขียน	๕	๑๕

		๒. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ๓. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ๔. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน ๕. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจดีขึ้น ๖. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน ๗. วิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่อง ๘. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บทเหิงคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	- การอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อต่าง ๆ - การจับใจความสำคัญจากการอ่าน	๘	
--	--	--	--	---	---	--

		๙. ดีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา ในชีวิต	● การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยของนักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนด	- วิเคราะห์วิจารณ์และประเมินเรื่องที่อ่าน - วิจารณ์ความสมเหตุสมผล - วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเรื่องที่อ่าน - ดีความและประเมินคุณค่า	๑๐	
		๑๐. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน		๑	
สาระที่ ๒ การเขียน	มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ปราดเปรื่องเรื่องการเขียน - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด - เขียนอวยพรในโอกาสต่างๆ - เขียนคำคม - เขียนคำขวัญ - เขียนโฆษณา - เขียนคติพจน์ - เขียนสุนทรพจน์ - เขียนอัตชีวประวัติ - เขียนย่อความ - เขียนจดหมายเชิญวิทยากร - เขียนจดหมายขอความอนุเคราะห์ - เขียนจดหมายขอบคุณ	๒	๑๕

				- เขียนอธิบายชี้แจง แสดงความคิดความเห็นอย่างมีเหตุผล - เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ - กรอกแบบสมัครงาน - เขียนรายงานการค้นคว้า		
		๒. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	● การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่างๆ เช่น - คำอวยพรในโอกาสต่างๆ - คำขวัญ - คำคม - โฆษณา - คติพจน์ - สุนทรพจน์	- เขียนอวยพรในโอกาสต่างๆ - เขียนคำคม - เขียนคำขวัญ - เขียนโฆษณา - เขียนคติพจน์ - เขียนสุนทรพจน์		
		๓. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ	● การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ	- การเขียนอัตชีวประวัติและชีวประวัติ		
		๔. เขียนย่อความ	● การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ประวัตี ตำนาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท	การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ประวัตี ตำนาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท		

			จดหมายราชการ	บรมราชโฆวาท จดหมาย ราชการ		
		๕. เขียนจดหมายกิจธุระ	● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความ อนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความ ขอบคุณ	● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความขอบคุณ		
		๖. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดง ความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมี เหตุผล	● การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และ โต้แย้งในเรื่องต่างๆ			
		๗. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และ แสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือ โต้แย้ง ในเรื่องต่างๆ	● การเขียน วิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดง ความรู้ ความคิดเห็น หรือ โต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ			
		๘. กรอกรูปแบบสมัครงานพร้อม เขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้ และทักษะของตนเองที่ เหมาะสมกับงาน	● การกรอกรูปแบบสมัครงาน			

		๙. เขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้า และโครงการ	● การเขียนรายงานได้แก่ - การเขียนรายงานจาก การศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ			
		๑๐. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน			
สาระที่ ๓ การฟัง การ ดู และ การพูด	มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ และพูดแสดง ความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมี วิจารณญาณและ สร้างสรรค์	๑. แสดงความคิดเห็นและ ประเมินเรื่องจากการฟังและ การดู ๒. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมา ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	● การพูดแสดงความคิดเห็น และประเมินเรื่องจากการฟัง และการดู ● การพูดวิเคราะห์วิจารณ์ จากเรื่องที่ฟังและดู	หน่วยที่ ๓ ฟัง ดู พูด อย่างมี มารยาท - พูดแสดงความคิดเห็น ประเมินเรื่อง การฟังและการดู - พูดวิเคราะห์วิจารณ์ - มีมารยาทในการพูด การฟัง และ - พูดรายงานการค้นคว้า - พูดโต้ว่าที่ - พูดยอว่าที่ - พูดอภิปราย - พูดโน้มน้าว		๑๕
		๓. พูดรายงานเรื่องหรือ	● การพูดรายงานการศึกษา			

		ประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจาก การฟัง การดู และการสนทนา	ค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิปัญญา ท้องถิ่น			
		๔. พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรง ตามวัตถุประสงค์	● การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น - การพูดโต้วาที่ - การอภิปราย - การพูดยอวาที่			
		๕. พูดโน้มน้าวโดยนำเสนอ หลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่าง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	● การพูดโน้มน้าว			
		๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด			
สาระที่ ๔ หลักและ การใช้ ภาษา	มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและ หลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ พลังของภาษา ภูมิปัญญาทาง ภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ	๑. จำแนกและใช้คำ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน ภาษาไทย	● คำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ	หน่วยที่ ๔ จุดประกายใช้หลัก ภาษาพัฒนาเรื่อง-โคลงกลอน - จำแนกและใช้คำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ - วิเคราะห์ประโยคซับซ้อน - ระดับภาษา - ใช้คำทับศัพท์ คำบัญญัติ - อธิบายความหมายคำศัพท์ ทางวิชาชีพ - โคลงสี่สุภาพ	๔	๑๕
		๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยค	● ประโยคซับซ้อน	- วิเคราะห์ประโยคซับซ้อน	๕	

		ซับซ้อน				
		๓. วิเคราะห์ระดับภาษา	● ระดับภาษา	- ระดับภาษา	๔	
		๔. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ	● คำทับศัพท์ ● คำศัพท์บัญญัติ	- ใช้คำทับศัพท์ คำบัญญัติ	๓	
		๕. อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	● คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	- อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาชีพ	๓	
		๖. แต่งบทร้อยกรอง	● โคลงสี่สุภาพ	- โคลงสี่สุภาพ	๕	
สาระที่ ๕ วรรณคดี และ วรรณกรรม	มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรม ท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น	● วรรณคดี วรรณกรรม และ วรรณกรรมท้องถิ่นเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี	หน่วยที่ ๕ พิจารณารู้อย่าง วรรณคดีแนวคิดในวรรณกรรม ท้องถิ่นท-อาชยาน - บทพากย์เอราวัณ - อิศรญาณภาพ - พระบรมราโชวาท - วรรณกรรมประเภทสารคดี - ท่องจำทอาชยานและบท - สรุปเนื้อหา - วิเคราะห์คุณค่า - ท่องจำอาชยานและสรุป ข้อคิด	๑๐	๑๕
				- ท่องจำทอาชยานและบท ร้อยกรอง		

		๒. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่า จากวรรณคดีและวรรณกรรมที่ อ่าน ๓. สรุปความรู้และข้อคิดจาก การอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	● การวิเคราะห์วิถีไทย และ คุณค่าจากวรรณคดีและ วรรณกรรม	- บทพากย์เอราวัณ - อิศรญาณภาษิต - พระบรมราโชวาท - วรรณกรรมประเภทสารคดี	๑๐	
		๔. ท่องจำและบอกคุณค่าบท อาขยานตามที่กำหนด และบท ร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความ สนใจและนำไปใช้อ้างอิง	● บทอาขยานและบทร้อย กรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความ สนใจ	- การท่องจำอาขยานและสรุป ข้อคิด - การท่องจำบทอาขยานและ บทร้อยกรอง	๔	
	คะแนนสอบระหว่างภาค				๗๐	
	คะแนนสอบปลายภาค				๓๐	
	คะแนนข้อสอบกลาง/ส่วนกลางกำหนด ๒๐ %					
	รวมทั้งสิ้น ตลอดปี					๑๐๐



ส่วนที่ ๓

คำอธิบายรายวิชา/ตัวชี้วัด
และสาระการเรียนรู้แกนกลาง



คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๑๑๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงคำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบ คำที่มีอักษรนำ และบอกความหมายของคำพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ อ่านจับใจความสำคัญนิทาน เรื่องสั้น ๆ บทร้องเล่นและบทเพลง เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น อ่านหนังสือตามความสนใจ เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ต่างๆที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ศึกษาความสำคัญรายละเอียดของเรื่อง โดยอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรองตามอักขระวิธี มีมารยาทในการอ่านและนิยัรักการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย เขียนสื่อสารคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คำพื้นฐานในบทเรียน คำคล้องจอง ประโยคง่ายๆ มีมารยาทในการเขียนและนิยัรักการเขียน

ฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ จับใจความสำคัญและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน การละเล่นในท้องถิ่นในจังหวัด นราธิวาส ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียน ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบุคคลในชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เห็นคุณค่าการใช้ตัวเลขไทย ใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน และมีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด รวมทั้งบอกข้อคิดที่ได้จากวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองและท่องบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะทางภาษา พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองตามศักยภาพ สามารถนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเอง ด้วยความเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผล มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความตระหนักในคุณค่า รักการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย นำภาษาไทยไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ใฝ่เรียนรู้โดยใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ รักความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมถึงการมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความมุ่งมั่นในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ มีความละเอียดรอบคอบและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง รวมถึงการมีจิตสาธารณะต่อส่วนรวม

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๓ ตัวชี้วัด ท ๑.๑ ป.๑/๓ ป.๑/๔ ป.๑/๕ ป.๑/๖ ป.๑/๘

ท ๒.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๓

ท ๓.๑ ป.๑/๒ ป.๑/๓ ป.๑/๕

ท ๔.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๒ ป.๑/๔

ตัวชี้วัดปลายทาง ๙ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๒ ป.๑/๗

ท ๒.๑ ป.๑/๒

ท ๓.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๔

ท ๔.๑ ป.๑/๓

ท ๕.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๒

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๑๒๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงคำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกด ตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มี รร คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ คำพื้นฐานเพิ่มจากชั้นประถมศึกษา ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ นิทาน เรื่องเล่าสั้น ๆ บทเพลง และบทร้อยกรองง่าย ๆ เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระอื่น ๆ ข่าว เหตุการณ์ประจำวัน อ่านหนังสือตามความสนใจของตนเอง และมีมารยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือ ตัวบรรจง เต็มบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

ฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน จับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกของเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เรื่องเล่า สารคดีเกี่ยวกับเด็ก นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน รายการสำหรับเด็ก ข่าวเหตุการณ์ ประจำวัน เพลง และมีมารยาทในการฟัง

พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน การแนะนำตนเอง การขอความช่วยเหลือ คำขอบคุณ คำขอโทษ พูดขอร้องในโอกาสต่างๆ เล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน และมีมารยาทในการฟัง การดู การพูด

บอกและเขียน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เลขไทย การสะกดคำ การแจกลูก การอ่านคำ มาตรา ตัวสะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา การผันอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีความหมายตรงกันข้าม คำที่มี รร ความหมายของคำ การแต่งประโยค การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ คำคล้องจอง ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่นในจังหวัดนราธิวาส

เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จาก วรรณกรรม ร้อยแก้ว และร้อยกรอง สำหรับเด็ก นิทาน เรื่องสั้นง่ายๆ ปริศนาคำทาย บทอาขยาน บทร้อยกรอง วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน บทร้องเล่นในท้องถิ่นจังหวัดนราธิวาส บทร้องเล่นในการร้องเล่นของเด็กไทย บทอาขยาน บทร้อยกรองที่มีคุณค่า บทอาขยานตามที่กำหนด บทร้อยกรองตามความสนใจ

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะทางภาษา พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองตามศักยภาพ สามารถนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเอง ด้วยความเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผล มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความตระหนักในคุณค่า รักการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย นำภาษาไทยไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ใฝ่เรียนรู้โดยใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ รักความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมถึงการมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความมุ่งมั่นในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ มีความละเอียดรอบคอบและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง รวมถึงการมีจิตสาธารณะต่อส่วนรวม

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๒๗ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๙ ตัวชี้วัด ท ๑.๑ ป.๒/๒ ป.๒/๓ ป.๒/๖ ป.๒/๗ ป.๒/๘

ท ๒.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๓ ป.๒/๔

ท ๓.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป.๒/๓ ป.๒/๔ ป.๒/๕ ป.๒/๗

ท ๔.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป.๒/๔ ป.๒/๕

ตัวชี้วัดปลายทาง ๙ ตัวชี้วัด

ท ๕.๑ ป.๒/๒

ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๔ ป.๒/๕

ท ๒.๑ ป.๒/๒

ท ๓.๑ ป.๒/๖

ท ๔.๑ ป.๒/๓

ท ๕.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๓

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๑๓๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

เรียนรู้ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา ประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคคำสั่ง คำคล้องจอง คำขั้ว คำที่สะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์ และคำไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มี ฤ ฦ คำที่ใช้ บัน บรร คำที่ใช้ รร คำที่มีตัวการันต์ ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่น

อ่านออกเสียง และบอกความหมายของคำ ข้อความ เรื่องสั้น บทร้อยกรองง่ายๆ คำพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำ อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน เรื่องเล่า บทเพลง บทร้อยกรอง บทเรียน ข่าว เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน อ่านหนังสือตามความสนใจ อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ เช่น คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ประกาศ ป้ายโฆษณา คำขั้ว ข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ มีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบอักษรไทย เขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ เขียนบันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องตามจินตนาการจากภาพ และหัวข้อที่กำหนด มีมารยาทในการเขียน

พูดสาระสำคัญแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น แนะนำตนเอง สถานที่ในโรงเรียนในชุมชน พูดแนะนำเชิญชวนให้ปฏิบัติตนในด้านต่างๆ เล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน พูดขอร้อง พูดทักทาย พูดขอบคุณ ขอโทษ พูดปฏิเสธ พูดซักถาม พูดตามลำดับเหตุการณ์ สรุปและระบุ ความรู้ คุณค่า ข้อคิดจากเรื่อง วรรณคดี วรรณกรรม นิทานพื้นบ้านและเพลงพื้นบ้านในจังหวัด นราธิวาส ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะทางภาษา พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองตามศักยภาพ สามารถนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเอง ด้วยความเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผล มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความตระหนักในคุณค่า รักการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย นำภาษาไทยไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ใฝ่เรียนรู้โดยใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ รักความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมถึงการมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความมุ่งมั่นในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ มีความละเอียดรอบคอบและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง รวมถึงการมีจิตสาธารณะต่อส่วนรวม

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๓๑ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๓ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๖ ป.๓/๗ ป.๓/๘ ป.๓/๙

ท ๒.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖

ท ๓.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๖

ท ๔.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖

ท ๕.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒

ตัวชี้วัดปลายทาง ๘ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๕

ท ๒.๑ ป.๓/๒

ท ๓.๑ ป.๓/๒ ป.๓/๕

ท ๔.๑ ป.๓/๒

ท ๕.๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๑๔๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

เรียนรู้ชนิดและหน้าที่ของคำ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ ประโยคและส่วนประกอบของประโยค การใช้พจนานุกรม กลอนสี่ คำขวัญ สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น

การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วยคำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น คำควบกล้ำ อักษรนำ คำประสม อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย อ่านทำนองเสนาะ อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้นๆ เรื่องเล่าจากประสบการณ์ นิทานชาดก บทความ บทโฆษณา งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน สารคดีและบันเทิงคดี การอ่านหนังสือตามความสนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน มีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนสื่อสาร เช่น คำขวัญ คำแนะนำ นำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียง ประกาศ จดหมาย คำสอน เขียนจดหมาย ถึงเพื่อนและบิดามารดา เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

พูดอธิบายข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู พูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องเล่า บทความสั้นๆ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน โฆษณา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การรายงาน

พูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติและพูดลำดับเหตุการณ์ สรุปลำดับความคิดจากเรื่องวรรณคดีและวรรณกรรม เช่น นิทานพื้นบ้านและภาษาถิ่นในจังหวัดนราธิวาส นิทานคติธรรม เพลงพื้นบ้าน ท่องจำบทอาขยาน บทร้องเล่นและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะทางภาษา พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองตามศักยภาพ สามารถนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเอง ด้วยความเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผล มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความตระหนักในคุณค่า รักการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย นำภาษาไทยไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ใฝ่เรียนรู้โดยใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ รักความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมถึงการมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความมุ่งมั่นในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ มีความละเอียดรอบคอบและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง รวมถึงการมีจิตสาธารณะต่อส่วนรวม

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๓๓ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๖ ตัวชี้วัด ท ๑.๑ ป. ๔/๒ ป. ๔/๓ ป. ๔/๔ ป. ๔/๕ ป. ๔/๗ ป.๔/๘

ท ๒.๑ ป. ๔/๑ ป. ๔/๒ ป. ๔/๓ ป. ๔/๔ ป. ๔/๕ ป. ๔/๖ ป. ๔/๗
ป.๔/๘

ท ๓.๑ ป. ๔/๑ ป. ๔/๒ ป. ๔/๔ ป. ๔/๕ ป. ๔/๖

ท ๔.๑ ป. ๔/๑ ป. ๔/๓ ป. ๔/๔ ป. ๔/๕

ท ๕.๑ ป. ๔/๑ ป. ๔/๒ ป. ๔/๓ ป. ๔/๔

ตัวชี้วัดปลายทาง ๗ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป. ๔/๑ ป. ๔/๖

ท ๓.๑ ป. ๔/๓

ท ๔.๑ ป. ๔/๒ป. ๔/๓

ท ๕.๑ ป. ๔/๔

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๑๕๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

เรียนรู้ชนิดและหน้าที่ของคำ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน ประโยคและส่วนประกอบของประโยค ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น คำราชาศัพท์ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ กาพย์ยานี ๑๑ จำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

อ่านออกเสียงและบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ที่ประกอบด้วย คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ อักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน ข้อความที่เป็นการบรรยาย การพรรณนาและมีความหมายโดยนัย อ่านทำนองเสนาะ อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน บทความ บทโฆษณา งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและปฏิบัติตาม เช่น การใช้พจนานุกรม การใช้วัสดุอุปกรณ์ การอ่านฉลากยา คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ข่าวสารทางราชการ การอ่านหนังสือตามความสนใจและเหมาะสมกับวัย มีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบอักษรไทย เขียนสื่อสาร เช่น คำขวัญ คำอวยพร คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอน นำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนาการเขียน เขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่าง ๆ ประกาศ แจ้งความ แลงการณ์จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น การกรอกแบบรายการ เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

พูดสาระสำคัญ แสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟัง ดู และวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องเล่า บทความ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน โฆษณา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การรายงาน เช่น การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานและพูดตามลำดับเหตุการณ์ สรุปและระบุความรู้ คุณค่า ศึกษาข้อคิดจากเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่านในบทเรียนและตามความสนใจ นิทานพื้นบ้านและภาษาถิ่นในจังหวัดนราธิวาส นิทานคติธรรม ปริศนา คำทาย หรือ เพลงพื้นบ้าน ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า มีมารยาทใน การฟัง การดูและการพูด

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะทางภาษา พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองตามศักยภาพ สามารถนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเอง ด้วยความเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผล มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความตระหนักในคุณค่า รักการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย นำภาษาไทยไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ใฝ่เรียนรู้โดยใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ รักความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมถึงการมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความมุ่งมั่นในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ มีความละเอียดรอบคอบและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง รวมถึงการมีจิตสาธารณะต่อส่วนรวม

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๓๓ ตัวชี้วัด
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๔ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๕/๒ ป.๕/๔ ป.๕/๖ ป.๕/๗ ป.๕/๘
ท ๒.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓ ป.๕/๔ ป.๕/๕ ป.๕/๖ ป.๕/๗ ป.
๕/๘ ป.๕/๙

ท ๓.๑ ป.๕/๒ ป.๕/๔ ป.๕/๕

ท ๔.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๔ ป.๕/๕ ป.๕/๖ ป.๕/๗

ท ๕.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๒ ป.๕/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง ๙ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓ ป.๕/๕

ท ๒.๑ ป.๕/๒

ท ๓.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓

ท ๔.๑ ป.๕/๒ ป.๕/๓

ท ๕.๑ ป.๕/๔

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

เรียนรู้ชนิดและหน้าที่ของคำ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน ประโยคและส่วนประกอบของประโยค ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น มลายูท้องถิ่น คำราชาศัพท์คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ส่วนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

อ่านออกเสียงและบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ที่ประกอบด้วย คำที่มีพยัญชนะ ควบกล้ำ อักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน ข้อความที่เป็นการบรรยาย การพรรณนาและมีความหมายโดยนัย อ่านทำนองเสนาะ อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่นวรรณคดีในบทเรียน บทความ สารคดี เรื่องสั้น พระบรมราโชวาท บทโฆษณา งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ และกราฟ อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและปฏิบัติตาม เช่น การใช้พจนานุกรม การใช้วัสดุอุปกรณ์ การอ่านฉลากยา คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ข่าวสารทางราชการ การอ่านหนังสือตามความสนใจและเหมาะสมกับวัย มีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบอักษรไทย เขียนสื่อสาร เช่น คำขวัญ คำอวยพร ประกาศนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนาการเขียน เขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย

เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น การกรอกแบบรายการ เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

พูดสาระสำคัญ แสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟัง ดู และวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องเล่า บทความ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน โฆษณา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การรายงาน เช่น การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานและพูดตามลำดับเหตุการณ์ สรุปและระบุความรู้ คุณค่า ข้อคิดจากเรื่องวรรณคดี หรือวรรณกรรมที่อ่านในบทเรียนและตามความสนใจ นิทานพื้นบ้านและภาษาถิ่นในจังหวัดนราธิวาส นิทานคติธรรม ปริศนาคำทาย หรือเพลงพื้นบ้าน ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะทางภาษา พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองตามศักยภาพ สามารถนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเอง ด้วยความเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผล มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความตระหนักในคุณค่า รักการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย นำภาษาไทยไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ใฝ่เรียนรู้โดยใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ รักความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมถึงการมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความมุ่งมั่นในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ มีความละเอียดรอบคอบและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง รวมถึงการมีจิตสาธารณะต่อส่วนรวม

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๓๔ ตัวชี้วัด
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๒ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๖/๒ ป.๖/๓ ป.๖/๔ ป.๖/๖ ป.๖/๗ ป.
๖/๘ ป.๖/๙

ท ๒.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๓ ป.๖/๔ ป.๖/๕ ป.๖/๖ ป.
๖/๗ ป.๖/๘ ป.๖/๙

ท ๓.๑ ป.๖/๒ ป.๖/๔ ป.๖/๖

ท ๔.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๓

ท ๕.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๒ ป.๖/๓ ป.๖/๔

ท ๑.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๕

ท ๒.๑ ป.๖/๒

ท ๓.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๓ ป.๖/๕

ท ๔.๑ ป.๖/๒ ป.๖/๔ ป.๖/๕ ป.๖/๖

ท ๕.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๒ ป.๖/๓ ป.๖/๔

ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๒ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๒๑๑๐๑ ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ภาคเรียนที่ ๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน /๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์ และฝึกทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรอง การอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อต่าง ๆ การระบุเหตุและผล ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น การระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบกับคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ การวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องจากการอ่านงานเขียนที่หลากหลาย การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง เหมาะสม และสละสลวย เขียนบรรยายประสบการณ์ เขียนย่อความจากการอ่านสื่อต่าง ๆ การเขียนจดหมายส่วนตัว และจดหมายกิจธุระ การพูดสรุปใจความสำคัญ เล่าเรื่องย่อ และพูดแสดง ความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ลักษณะของเสียงในภาษาไทย การสร้างคำในภาษาไทย ชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค การสรุปเนื้อหา วิเคราะห์คุณค่า และข้อคิดจากวรรณคดี และวรรณกรรม การท่องจำบทอาขยาน และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า การใช้ภาษาในการสื่อสารเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม นำความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน อนุรักษ์และสืบสานภาษาไทยให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๓๕ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๔ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๑/๑ , ม.๑/๓ , ม.๑/๕ , ม.๑/๖ , ม.๑/๗ , ม.๑/๙

ท ๒.๑ ม.๑/๑ , ม.๑/๒ , ม.๑/๓ , ม.๑/๔ , ม.๑/๕

ม.๑/๖ , ม.๑/๗ , ม.๑/๘ , ม.๑/๙

ท ๓.๑ ม.๑/๓ , ม.๑/๖

ท ๔.๑ ม.๑/๑ , ม.๑/๒ , ม.๑/๕

ท ๕.๑ ม.๑/๑ , ม.๑/๒ , ม.๑/๓ , ม.๑/๔

ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๑ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๑/๒ , ม.๑/๔ , ม.๑/๕ , ม.๑/๖ , ม.๑/๗ , ม.๑/๙

ท ๒.๑ ม.๑/๒

ท ๓.๑ ม.๑/๑ , ม.๑/๔ , ม.๑/๕

ท ๔.๑ ม.๑/๓ , ม.๑/๔ , ม.๑/๖

ท ๕.๑ ม.๑/๕

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๒๑๑๐๒ ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ภาคเรียนที่ ๒)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน /๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์ และฝึกทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรอง การอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อต่าง ๆ การตีความคำยากในเอกสารวิชาการ การระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ การปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการ ใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ การวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลาย การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่าง ๆ การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ การประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ การพูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา ความแตกต่างของภาษาพูด และภาษาเขียน การแต่งกาพย์ยานี ๑๑ การจำแนก และใช้สำนวนที่เป็น คำพังเพยและสุภาษิต การสรุปเนื้อหา วิเคราะห์คุณค่า และข้อคิดจากวรรณคดี และวรรณกรรม การท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า การใช้ภาษาในการสื่อสารเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม นำความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน อนุรักษ์และสืบสานภาษาไทยให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๓๕ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๔ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๑/๑ , ม.๑/๓ , ม.๑/๕ , ม.๑/๖ , ม.๑/๗ , ม.๑/๙

ท ๒.๑ ม.๑/๑ , ม.๑/๒ , ม.๑/๓ , ม.๑/๔ , ม.๑/๕

ม.๑/๖ , ม.๑/๗ , ม.๑/๘ , ม.๑/๙

ท ๓.๑ ม.๑/๓ , ม.๑/๖

ท ๔.๑ ม.๑/๑ , ม.๑/๒ , ม.๑/๕

ท ๕.๑ ม.๑/๑ , ม.๑/๒ , ม.๑/๓ , ม.๑/๔

ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๑ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๑/๒ , ม.๑/๔ , ม.๑/๕ , ม.๑/๖ , ม.๑/๗ , ม.๑/๙

ท ๒.๑ ม.๑/๒

ท ๓.๑ ม.๑/๑ , ม.๑/๔ , ม.๑/๕

ท ๔.๑ ม.๑/๓ , ม.๑/๔ , ม.๑/๖

ท ๕.๑ ม.๑/๕

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๒๒๑๐๑ ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (ภาคเรียนที่ ๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน /๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์หลักภาษาเกี่ยวกับคำ การสร้างคำสมาส การแต่งกลอนสุภาพ ฝึกอ่านออกเสียงบท ร้อยแก้ว และ บทร้อยกรอง อ่านจับใจความสำคัญ สรุปความ อธิบายรายละเอียด เขียนผังความคิดเพื่อแสดง ความเข้าใจ อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเรื่องในบทเรียนต่าง ๆ อ่าน หนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน คัดลายมือ ตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เขียนบรรยายและพรรณนา เขียนจดหมายเชิญวิทยากร เขียนจดหมายขอความ อนุเคราะห์ พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู พูดวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือ ของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ พูดวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล สรุปเนื้อหา วิเคราะห์คุณค่า และข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการ เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า นำความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไข ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม สามารถ นำไปใช้ในชีวิตจริงได้ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๓๒ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๒ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๖, ม.๒/๘

ท ๒.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๕, ม.๒/๖, ม.๒/๗,

ม.๒/๘

ท ๓.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๕, ม.๒/๖

ท ๔.๑ ม.๒/๓

ท ๕.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๐ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๒/๕, ม.๒/๗,

ท ๒.๑ ม.๒/๒

ท ๓.๑ ม.๒/๓, ม.๒/๔

ท ๔.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๔

ท ๕.๑ ม.๒/๔, ม.๒/๕

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๒๒๑๐๑ ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (ภาคเรียนที่ ๒)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน /๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคำราชาศัพท์ รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียด วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้า เขียนจดหมายขอความอนุเคราะห์ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า สรุปเนื้อหา วิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า นำความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๓๒ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๒ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๖, ม.๒/๘

ท ๒.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๕, ม.๒/๖, ม.๒/๗,

ม.๒/๘

ท ๓.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๕, ม.๒/๖

ท ๔.๑ ม.๒/๓

ท ๕.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๐ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๒/๕, ม.๒/๗,

ท ๒.๑ ม.๒/๒

ท ๓.๑ ม.๒/๓, ม.๒/๔

ท ๔.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๔

ท ๕.๑ ม.๒/๔, ม.๒/๕

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๒๓๑๐๑ ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ภาคเรียนที่ ๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน /๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์ และฝึกทักษะทางภาษา ฟัง ดู พูด อ่าน และเขียนเกี่ยวกับ วรรณคดี และวรรณกรรมต่าง ๆ อ่าน ฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ ตีความ วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่า และวินิจฉัยเรื่องอย่างมีเหตุผล อ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว บทร้อยกรองและท่องบทอาขยาน เขียนย่อความ เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนชี้แจงแสดงความคิดเห็น การใช้ถ้อยคำสำนวน ระดับภาษา คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย พูดและเขียนได้ชัดเจนถูกต้องเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ สามารถแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ ทั้งการพูด และการเขียน อ่าน ฟัง และดู สิ่งที่มีประโยชน์ตลอดเวลาและมีมารยาทในการใช้ภาษา

โดยใช้กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า นำความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม สามารถนำไปใช้ชีวิตจริงได้ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด และมีนิสัยรักการอ่านการเขียน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๓๖ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๓ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐

ท ๒.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๓, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐

ท ๓.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๓, ม.๓/๕, ม.๓/๖

ท ๔.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๔, ม.๓/๕

ท ๕.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๓ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๕

ท ๒.๑ ม.๓/๒

ท ๓.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๔

ท ๔.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๓, ม.๓/๖

ท ๕.๑ ม.๓/๔

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ท ๒๓๑๐๒ ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ภาคเรียนที่ ๒)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน /๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์และฝึกทักษะทางภาษา ฟัง ดู พูด อ่านและเขียนเกี่ยวกับวรรณคดี และวรรณกรรมต่าง ๆ อ่าน ฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ ตีความ วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าและแสดงความคิดเห็นเรื่องที่อ่าน ฟัง และดูอย่างมีเหตุผล อ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว บทร้อยกรองและท่องบทอาขยาน เขียนคัดลายมือ การเขียนประวัติ เขียนรายงาน แต่งโคลงสี่สุภาพ การใช้คำและการสร้างประโยคที่ซับซ้อน พูดและเขียนได้ชัดเจนถูกต้องเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ สามารถแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ ทั้งการพูดและการเขียน อ่าน ฟังและดูสิ่งที่มีประโยชน์ตลอดเวลาและมีมารยาทในการใช้ภาษา

โดยใช้กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า นำความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาและ สร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม สามารถนำไปใช้ชีวิตจริงได้ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด และมีนิสัยรักการอ่านการเขียน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๓๖ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๓ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐

ท ๒.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๓, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐

ท ๓.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๓, ม.๓/๕, ม.๓/๖

ท ๔.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๔, ม.๓/๕

ท ๕.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๓ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๕

ท ๒.๑ ม.๓/๒

ท ๓.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๔

ท ๔.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๓, ม.๓/๖

ท ๕.๑ ม.๓/๔



คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาเพิ่มเติม)

ท ๒๑๒๐๑ เสริมทักษะภาษาไทย ๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ภาคเรียนที่ ๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐ ชั่วโมง / ภาคเรียน / ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์ และฝึกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นการจัดกิจกรรมเพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วยิ่งขึ้น

โดยใช้กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ใช้ทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง นำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาและประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตประจำวัน

ผลการเรียนรู้

๑. บอกความหมายและความสำคัญของการฟังและการดูได้
๒. สรุปใจความสำคัญ จับประเด็นสำคัญ จากการฟังและดูได้
๓. วิเคราะห์ในส่วนของการตีความจากเรื่องที่ฟังได้
๔. บอกความหมาย ความสำคัญของการพูดได้
๕. สามารถพูดในโอกาสต่างๆได้

รวมทั้งหมด ๕ ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาเพิ่มเติม)

ท ๒๑๒๐๒ เสริมทักษะภาษาไทย ๒
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ภาคเรียนที่ ๒)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 เวลา ๒๐ ชั่วโมง / ภาคเรียน / ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์ และฝึกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นการจัดกิจกรรม เพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วยิ่งขึ้น

โดยใช้กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และ การเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ใช้ทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง นำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาและประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตประจำวัน

ผลการเรียนรู้

๑. บอกความหมายความสำคัญของการอ่านได้
๒. อ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง
๓. บอกความหมายและความสำคัญของการเขียนได้
๔. เขียน อธิบาย บรรยาย ในหัวข้อต่างๆได้
๕. เขียนบันทึก คำขวัญในหัวข้อต่างๆและหัวข้อที่กำหนดให้ได้

รวมทั้งหมด ๕ ผลการเรียนรู้



ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ ๒. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	• การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำ คล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	• การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้น ๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	• การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
๗. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มีกพบเห็นในชีวิตประจำวัน	• การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
๘. มีมารยาทในการอ่าน	• มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าออกอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
๒. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ	- การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่าย ๆ
๓. มีมารยาทในการเขียน	- มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม	การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ
๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	- การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
๔. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	- การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ

	- การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	• มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่น ขณะที่ฟัง - ไม่ควรรบกวนอาหาร หรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง • มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น • มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำหรือกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	• พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ • เลขไทย
๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	• การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ • มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา • การผันคำ • ความหมายของคำ
๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	• การแต่งประโยค
๔. ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ	• คำคล้องจอง

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	• วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่าย ๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรอง ตามความสนใจ	• บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	• การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วย คำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.๑ ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ๕. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	• การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่าย ๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน	• การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	• การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - การใช้สถานที่สาธารณะ - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่าย ๆ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	- คำนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน
๘. มีมารยาทในการอ่าน	• มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าออกอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	• การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
๒. เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	• การเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
๓. เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ	• การเขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ
๔. มีมารยาทในการเขียน	• มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก
ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม	• การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งซับซ้อน
๒. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามสำหรับเรื่องที่ฟังและดู ๕. พูดและแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	• การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูนและเรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เพลง
๖. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามตามวัตถุประสงค์	• การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ การกล่าวคำขอโทษ - การพูดขอร้องในโอกาสต่าง ๆ - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน
๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	• มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่น ขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหาร หรือเครื่องดื่มไปรับประทาน ขณะที่ฟัง - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง • มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของ ผู้อื่น • มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำหรือกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับ ความอับอายหรือเสียหาย

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	• พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ • เลขไทย
๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	• การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ • มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา • การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ • คำที่มีตัวการันต์ • คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ • คำที่มีอักษรนำ • คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน • คำที่มี รร • ความหมายของคำ
๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร	• การแต่งประโยค • การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ
๔. บอกลักษณะคำคล้องจอง	• คำคล้องจอง
๕. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	• ภาษาไทยมาตรฐาน • ภาษาถิ่น

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	• วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่าย ๆ - ปริศนาคำทาย - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
๒. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในห้องเรียน	• บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในห้องเรียน - บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กไทย
๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	• บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	- การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจากป.๒ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ท ฤ ฦ
๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น
๔. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	- เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง
๕. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	- บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	- การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	- การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - คำแนะนำต่างๆในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ
๘. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพแผนที่ และแผนภูมิ	การอ่านหข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ

๙. มีมารยาทในการอ่าน	• มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งหนังสือหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน
----------------------	--

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าออกอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	• การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
๒. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	• การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
๓. เขียนบันทึกประจำวัน	• การเขียนบันทึกประจำวัน
๔. เขียนจดหมายลาครู	• การเขียนจดหมายลาครู
๕. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	• เขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด
๖. มีมารยาทในการเขียน	• มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก
ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็น ความรู้และความบันเทิง ๒. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู ๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟัง และดู	• การจับใจความและการพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - เพลง
๕. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	• การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียน และชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ เช่น - การรักษาความสะอาดของร่างกาย - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน - การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การพูดขอร้องการพูดทักทาย - การกล่าวขอบคุณ และขอโทษ การพูดปฏิเสธและการพูดชักถาม
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	• มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง • มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู

	- ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น • มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย
--	--

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	• การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ • มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา • การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ • คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ • คำที่มีอักษรนำ • คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ • คำที่มี ฤ ฎา • คำที่ใช้ บัน บรร • คำที่ใช้ รร
๒. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	• ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
๓. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	• การใช้พจนานุกรม
๔. แต่งประโยคง่าย ๆ	• การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม

	- ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
๕. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	• คำคล้องจอง • คำขวัญ
๖. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	• ภาษาไทยมาตรฐาน • ภาษาถิ่น

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ๒. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็กเพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น ๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน	• วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน - นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น - เรื่องสั้นง่าย ๆ ปริศนาคำทาย - บทร้อยกรอง - เพลงพื้นบ้าน - เพลงกล่อมเด็ก - วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียนและตามความสนใจ
๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	• บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำรงชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	• การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทายและเครื่องหมายวรรคตอน • การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
๓. การอ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	• การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี
๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	• การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
๘. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	• การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
๘. มีมารยาทในการอ่าน	• มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าออกอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	• การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
๒. เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	• การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ
๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	• การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
๔. เขียนย่อความจากเรื่องสั้น ๆ	• การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียง ประเภทต่าง ๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
๕. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	• เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา
๖. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	• การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
๗. เขียนตามจินตนาการ	• เขียนเรื่องตามจินตนาการ
๘. มีมารยาทในการเขียน	• มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ๒. พุดสรุปความจากการฟังและดู ๓. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	• การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน • การจับใจความ และการพุดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องเล่า - บทความสั้น ๆ - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - โฆษณา

	- สื่ออิเล็กทรอนิกส์ - เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
๕. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	• การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	•มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ	• คำในแม่ ก กา • มาตราตัวสะกด • การผันอักษร • คำเป็นคำตาย • คำพ้อง
๒. ระบุนิยามและหน้าที่ของคำในประโยค	• ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์
๓. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	• การใช้พจนานุกรม
๔. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	• ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค ๒ ส่วน - ประโยค ๓ ส่วน
๕. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ	• กลอนสี่ • คำขวัญ
๖. บอกความหมายของสำนวน	• สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
๗. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	• ภาษาไทยมาตรฐาน • ภาษาถิ่น

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม ๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน	• วรรณคดี และวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - เพลงกล่อมเด็ก - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน - และตามความสนใจ
๕. ร้องเพลงพื้นบ้าน	• ร้องเพลงพื้นบ้าน
๖. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	• บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำรงชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และ ข้อความที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา ๓. อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่อ่าน อย่างหลากหลาย	• การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีการันต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย • การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
๔. แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ อ่าน ๕. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	• การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	• การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และ ปฏิบัติตาม เช่น - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ
๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่าง สม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่าน	• การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
๘. มีมารยาทในการอ่าน	• มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าออกอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	• การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
๒. เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	• การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - คำแนะนำ และคำอธิบายแสดงขั้นตอน
๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	• การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
๔. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	• การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียง ประเภทต่าง ๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย
๕. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	• เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ
๖. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	• การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
๗. กรอกรูปแบบรายการต่าง ๆ	• การกรอกรูปแบบรายการ - ใบฝากเงินและใบถอนเงิน - ธนาณัติ - แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์
๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	• การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
๙. มีมารยาทในการเขียน	• มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดู ๒. ตั้งคำถามและตอบคำถาม ๓. ฟังเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ๔. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	• การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องเล่า - บทความ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ • การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน
๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นศึกษาค้นคว้า จากการฟังการดู และการสนทนา	• การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	• มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของ ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค	• ชนิดของคำ ได้แก่ - คำบุพบท - คำสันธาน - คำอุทาน
๒. จำแนกส่วนประกอบของประโยค	• ประโยคและส่วนประกอบของประโยค
๓. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	• ภาษาไทยมาตรฐาน • ภาษาถิ่น
๔. ใช้คำราชาศัพท์	• คำราชาศัพท์
๕. บอกคำภาษาต่างประเทศ	• คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
๖. แต่งบทร้อยกรอง	• กาพย์ยานี ๑๑
๗. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง	• สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ๒. ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม	• วรรณคดี และวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน - และตามความสนใจ
๔. ท่องจำจากบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	• ร้องเพลงพื้นบ้าน
๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	• บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำรงชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร	• การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีการันต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่าง ๆ
	- ลำนวนเปรียบเทียบ • การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
๓. อ่านเรื่องสั้นๆอย่างหลากหลายโดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	• การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ - พระบรมราโชวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - บทโฆษณา - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ • การอ่านเร็ว
๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง คำแนะนำ และปฏิบัติตาม	• การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เช่น - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม

	- ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น
๗. อธิบายความหมายของข้อมูลการอ่าน แผนผัง แผนที่แผนภูมิและกราฟ	• การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
๘. อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบาย คุณค่าที่ได้รับ	• การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
๙. มีมารยาทในการอ่าน	• มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าออกอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	• การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
๒. เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	• การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - ประกาศ
๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	• การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด
๔. เขียนเรียงความ	• การเขียนเรียงความ
๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	• การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียง ประเภทต่าง ๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง
๖. เขียนจดหมายส่วนตัว	• การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ

	- จัดหมายแสดงความยินดี
๗. กรอกรบบรรายการต่าง ๆ	• การกรอกรบบรรายการ - แบบคำร้องต่าง ๆ - ใบสมัครศึกษาต่อ - แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณีย์ภัณฑ์
๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	• การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
๙. มีมารยาทในการเขียน	• มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก
ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	• การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่าง ๆ เช่น - สื่อสิ่งพิมพ์ - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล	• การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและการดูสื่อโฆษณา
๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	• การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
๕. พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	• การพูดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น - การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน - การรณรงค์ด้านต่าง ๆ - การโต้วาที
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	• มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	• ชนิดของคำ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - คำบุพบท - คำเชื่อม - คำอุทาน
๒. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	• คำราชาศัพท์ • ระดับภาษา • ภาษาถิ่น
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๓. รวบรวมและบอกความหมายของภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	• คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
๔. ระบุลักษณะของประโยค	• กลุ่มคำหรือวลี • ประโยคสามัญ • ประโยครวม • ประโยคซ้อน
๕. แต่งบทร้อยกรอง	• กลอนสุภาพ
๖. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง	• สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ๒. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	• วรรณคดี และวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
๔. ท่องจำจากบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	• บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นมัธยมศึกษา

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานที่ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสักวา - กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบัง ๑๖ กาพย์สุรางคนางค์ ๒๘ และโคลงสี่สุภาพ
	๒. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ - สารคดี - บันทึกคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย
	๓. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	
	๔. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จาก การอ่าน	- งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์ ● การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ
	๕. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท	
		- หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๖. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ	
	๗. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งาน ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	
	๘. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	

	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน
ม. ๒	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและบทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง
	๒. จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ๓. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน ๔. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๕. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ๖. ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๗. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	● การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน
ม. ๓	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและบทความปณิณกะ - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉก ๑๖ และโคลงสี่สุภาพ ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น

	๒. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ๓. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ๔. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน	- พรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน
	๕. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจดีขึ้น ๖. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน ๗. วิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง ๘. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๙. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	● การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยของนักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนด
	๑๐. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารเขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย	● การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	๓. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน	● การบรรยายประสบการณ์
	๔. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
	๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบคำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์
	๖. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	● การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ
	๗. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ ● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล
	๘. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	● การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
ม. ๒	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการ

		เขียน ตัวอักษรไทย
	๒. เขียนบรรยายและพรรณนา	● การเขียนบรรยายและพรรณนา
	๓. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์
	๔. เขียนย่อความ	● การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน คำสอน บทความทางวิชาการ บันทึกเหตุการณ์ เรื่องราวในบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นิทานชาดก
	๕. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	● การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	๖. เขียนจดหมายกิจธุระ	● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์
	๗. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องที่อ่าน อย่างมีเหตุผล	● การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทความ - บทเพลง - หนังสืออ่านนอกเวลา
		- สารคดี - บันทึกคดี
	๘. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
ม. ๓	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	● การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่าง ๆ เช่น - คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ - คำขวัญ - คำคม - โฆษณา - คติพจน์ - สุนทรพจน์
	๓. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่อง	● การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ

ต่าง ๆ	
๔. เขียนย่อความ	● การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ประวัตี ตำนาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท จดหมายราชการ
๕. เขียนจดหมายกิจธุระ	● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความขอบคุณ
๖. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งอย่างมีเหตุผล	● การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ
๗. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องต่าง ๆ	● การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ
๘. กรอกรูปแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน	● การกรอกรูปแบบสมัครงาน
๙. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการ	● การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
๑๐. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	๑. พุทธสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	● การพุทธสรุปความ พุทธแสดงความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู
	๒. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู	● การพุทธประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว
	๓. พุทธแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	
ม. ๒	๔. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ	
	๕. พุทธรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การพุทธรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด
ม. ๒	๑. พุทธสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	● การพุทธสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู
	๒. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ	● การพุทธวิเคราะห์และวิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	๓. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	
	๔. พุทธในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	● การพุทธในโอกาสต่าง ๆ เช่น - การพุทธอวยพร - การพุทธโน้มน้าว - การพุทธโฆษณา
	๕. พุทธรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า	● การพุทธรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

ม. ๓	๑. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู	● การพูดแสดงความคิดเห็น และประเมินเรื่องจากการฟังและการดู
	๒. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	● การพูดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	๓. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
	๔. พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	● การพุดในโอกาสต่าง ๆ เช่น - การพุดได้ว่าที่ - การอภิปราย - การพุดยอว่าที่
	๕. พุดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	● การพุดโน้มน้าว
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	๑. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย	● เสียงในภาษาไทย
	๒. สร้างคำในภาษาไทย	● การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง
	๓. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดและหน้าที่ของคำ
	๔. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน	● ภาษาพูด ● ภาษาเขียน
	๕. แต่งบทร้อยกรอง	● กาพย์ยานี ๑๑
	๖. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
ม. ๒	๑. สร้างคำในภาษาไทย	● การสร้างคำสมาส
	๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญประโยครวมและประโยคซ้อน	● ลักษณะของประโยคในภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน
	๓. แต่งบทร้อยกรอง	● กลอนสุภาพ
	๔. ใช้คำราชาศัพท์	● คำราชาศัพท์
	๕. รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
ม. ๓	๑. จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน	● ประโยคซับซ้อน
	๓. วิเคราะห์ระดับภาษา	● ระดับภาษา
	๔. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ	● คำทับศัพท์ ● คำศัพท์บัญญัติ
	๕. อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	● คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ
	๖. แต่งบทร้อยกรอง	● โคลงสี่สุภาพ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์
		- บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น
	๒. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม
	๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ม. ๒	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น	● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิต คำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง
	๒. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยก	● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น

	เหตุผลประกอบ ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
	๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ม. ๓	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น	● วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นเกี่ยวกับ - ศาสนา
		- ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี
	๒. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๓. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	● การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม
	๔. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
	๔. สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	● การสังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม
	๕. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา	● วรรณกรรมพื้นบ้านที่แสดงถึง - ภาษากวีวัฒนธรรม - ภาษาถิ่น
	๖. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท.๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน

การดำเนินชีวิตและมีนิสัยการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป. ๑	๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้น ๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	* การตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้านภาคใต้ * การตอบคำถามปริศนาคำทาย * นิทานพื้นบ้าน เช่น เรื่อง เกาะหนูเกาะแมง
ป. ๒	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน	* การตอบคำถามปริศนาคำทาย * การจับใจความสำคัญจากการอ่านนิทานพื้นบ้านภาคใต้
ป. ๓	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น	* การตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับของดีอำเภอหนองปีด้า
ป. ๔	๓. อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อจากต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ	* การตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้านภาคใต้ เช่น นิทานเรื่อง เกาะหนูเกาะแมง พระนางเลือดขาว

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
		- บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี	
ป. ๕	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	* การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน	* การแสดงความคิดเห็นจากการอ่านหนังสือนิทานพื้นบ้านภาคใต้ * ตำนานเรื่อง พระเจ้าตากสิน (เขาขุนพนม)
ป. ๖	๓. อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ	* การอ่านและตอบคำถามเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านหรือเพลงพื้นบ้านภาคใต้
ม. ๑	๒. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ	* การจับใจความสำคัญจากการอ่านนิทานพื้นบ้านภาคใต้
ม. ๒	๒. จับใจความสำคัญสรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง	* การจับใจความสำคัญสรุปความ และอธิบายรายละเอียด จากการอ่านนิทานพื้นบ้านและเพลงพื้นบ้านภาคใต้

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
		- เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	
ม. ๓	๗. วิจัยรณัความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง ๘. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องอ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บทกวี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	* การวิจัยรณัความสมเหตุสมผล การลำดับความและความเป็นไปได้จากการอ่าน ตำนานพื้นบ้านภาคใต้ เช่น ตำนานวัดพระมหาธาตุ นครศรีธรรมราช ตำนานวัดเจดีย์ (ไอ้ไข่) ตำนานกรุงชิง ตำนานพระเจ้าตากสิน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป. ๓	๒. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	* การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่	* การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ สิ่งของ สถานที่ พืช ในจังหวัด นครศรีธรรมราช เช่น ชุมชนโนราห์ ลูกประ น้ำตกยอดเหลือง น้ำตกกรุงชิง
ป. ๔	๕. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	* การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	* การเขียนจดหมายเล่าเรื่องแหล่งท่องเที่ยว ประเพณี วัฒนธรรม ในจังหวัดนครศรีธรรมราช
ป. ๕	๖. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	* การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น	* การเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นจากการไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น น้ำตกกรุงชิง อุทยานแห่งชาติน้ำตกพรหมโลก ฯลฯ
ป. ๖	๔. เขียนเรียงความ	* การเขียนเรียงความ	* การเขียนเรียงความเกี่ยวกับของดีในจังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น ลูกประ ขนมลา
ม.๑	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย	* การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตัวเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์	* การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญในจังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น วัดพระมหาธาตุนครศรีธรรมราช พระตำหนักปากพนัง น้ำตกกรุงชิง วัดเจดีย์ไฉโย ฯลฯ
ม.๒	๕. การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	* การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ	* การเขียนรายงานหรือโครงการที่เกี่ยวกับท้องถิ่น เช่น โครงการภาษาถิ่น (ภาษาถิ่นนครศรีฯ)
ม.๓	๘. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	* การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ	* การเขียนรายงานหรือโครงการเกี่ยวกับพืช สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ที่มีชื่อเสียงในจังหวัดนครศรีธรรมราช

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูดมาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก
ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๑	๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	* การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน	* การตอบคำถามจากการฟังนิทานพื้นบ้านภาคใต้ เช่น นิทานเรื่องช้าง
ป.๒	๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องฟังและดู		* การตั้งและการตอบคำถามจากการฟังนิทานพื้นบ้านภาคใต้ เช่น นิทานเรื่องเกาเหนู เกาเหแมว
ป.๓	๕. พูดสื่อสารได้ชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์	* การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย	* การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับประเพณี และวัฒนธรรมในท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น ประเพณีชิงเปรต วันสารทเดือนสิบ ลากพระ
ป.๔	๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	* การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน	* การตั้งคำถามและตอบคำถามจากนิทานพื้นบ้านภาคใต้ เช่น นิทานเรื่องเกาเหนูเกาเหแมว
ป.๕	๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	* การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องเล่า - บทความ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์	* การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ - บทความเรื่องราวในท้องถิ่น เช่น น้ำตกกรุงชิง น้ำตกยอดเหลือง - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวันในท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช หรือข่าวใน 14 จังหวัดภาคใต้

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๖	๕. พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ	* การพูดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น - การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน - การรณรงค์ด้านต่าง ๆ - การโต้วาที	* การพูดโน้มน้าวให้ช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น ป่าประจักษ์น้ำตกยอดเหลือง น้ำตกกรุงชิง ขนมลา ฯลฯ
ม.๑	๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	* การพุดรายงานการศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน	* การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นนครศรีธรรมราช
ม.๒	๓. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	* การพุดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู * การพุดวิเคราะห์และวิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู	* การพุดวิเคราะห์ วิวิจารณ์เพลงกล่อมเด็กนิทานพื้นบ้านภาคใต้
ม.๓	๔. พุดในโอกาสต่าง ๆ ตรงตามวัตถุประสงค์	* การพุดในโอกาสต่าง ๆ เช่น - การพุดโต้วาที - การอภิปราย - การพุดยอวาที	* การพุดโต้วาที ยอวาที หลังจากที่นักเรียนได้กลับจากการศึกษาแหล่งเรียนรู้ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท.๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๒	๕. เลือกใช้ภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	* ภาษาไทยมาตรฐาน * ภาษาถิ่น	* การนำภาษาท้องถิ่นนครศรีธรรมราชมาใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส บุคคล และกาลเทศะ
ป.๓	๖. เลือกใช้ภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	* ภาษาไทยมาตรฐาน * ภาษาถิ่น	* การนำภาษาท้องถิ่นนครศรีธรรมราชมาใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส บุคคล และกาลเทศะ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๔	๗. เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐานกับ ภาษาถิ่นได้	* ภาษาไทยมาตรฐาน * ภาษาถิ่น	* การเปรียบเทียบภาษาถิ่น นครศรีธรรมราช กับภาษาไทย มาตรฐาน
ป.๕	๓. เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐานกับ ภาษาถิ่น	* ภาษาไทยมาตรฐาน * ภาษาถิ่น	* การเปรียบเทียบภาษาถิ่น นครศรีธรรมราชอย่างง่ายกับ ภาษาไทยมาตรฐาน
ป.๖	๒. ใช้คำได้เหมาะสมกับ กาลเทศะและบุคคล	* คำราชาศัพท์ * ระดับภาษา * ภาษาถิ่น	* การใช้คำภาษาถิ่นนครศรีธรรมราช ได้เหมาะสมกับกาลเทศะบุคคล
ม.๑	๔. วิเคราะห์ความ แตกต่างของภาษาพูด และภาษาเขียน	* ภาษาพูด * ภาษาเขียน	* ความแตกต่างของภาษาพูดและ ภาษาเขียน ภาษาถิ่น นครศรีธรรมราช กับ ภาษาถิ่นภาคใต้ ท้องถิ่นอื่น
ม.๒	๔. ใช้คำราชาศัพท์	* คำราชาศัพท์	* คำราชาศัพท์ที่ใช้ในภาษาถิ่น
ม.๓	๓. วิเคราะห์ระดับ ภาษา	* ระดับภาษา	* การวิเคราะห์ระดับภาษาถิ่น นครศรีธรรมราชกับระดับภาษา

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและ
นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๑	๑. บอกข้อคิดที่ได้จาก การอ่านหรือการฟัง วรรณกรรมร้อยแก้วและ ร้อยกรองสำหรับเด็ก	* วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อย กรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่าย ๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมใน บทเรียน	* ข้อคิดที่ได้จากการฟังนิทานพื้นบ้าน ภาคใต้

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๒	๒. ร้องบทร้องเล่น สำหรับเด็กในท้องถิ่น	* บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในท้องถิ่น - บทร้องเล่นในการละเล่น ของเด็กไทย	* บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กใน ท้องถิ่นภาคใต้
ป.๓	๒. รู้จักเพลงพื้นบ้านและ เพลงกล่อมเด็ก เพื่อ ปลูกฝังความชื่นชม วัฒนธรรมท้องถิ่น	* วรรณคดี วรรณกรรมและ เพลงพื้นบ้าน - นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น - เรื่องสั้นง่ายๆ ปริศนาคำทาย - บทร่ายกรอง - เพลงพื้นบ้าน - เพลงกล่อมเด็ก - วรรณกรรมและวรรณคดีใน บทเรียนและตามความสนใจ	* เพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็กใน ท้องถิ่นภาคใต้
ป.๔	๓. ร้องเพลงพื้นบ้าน	* เพลงพื้นบ้าน	* เพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็กใน ท้องถิ่นภาคใต้
ป.๕	๑. สรุปเรื่องจาก วรรณคดีหรือวรรณกรรม ที่อ่าน	* วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมใน บทเรียนและตามความสนใจ	* บทร้องเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อม เด็กในท้องถิ่นภาคใต้
ป.๖	๒. เล่านิทานพื้นบ้าน ท้องถิ่นตนเองและนิทาน พื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น	* วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และท้องถิ่นอื่น - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมใน บทเรียนและตามความสนใจ	* นิทานพื้นบ้านในจังหวัด นครศรีธรรมราช และท้องถิ่นภาคใต้

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ม.๑	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	* วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น	* วรรณกรรมพื้นบ้านภาคใต้ที่เกี่ยวข้องกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม ฯลฯ
ม.๒	๒. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ	* การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่น	* การวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมท้องถิ่นจังหวัด นครศรีธรรมราช หรือท้องถิ่นภาคใต้ที่เกี่ยวข้องกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม ฯลฯ พร้อมยกเหตุผลประกอบ
ม.๓	๒. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	* การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม	* การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมภาคใต้ที่เกี่ยวข้องกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม ฯลฯ



ส่วนที่ ๔
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม มีจริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลุกฝังและจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โรงเรียนเคียงศิริ ได้จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยแบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน โดยนักเรียนทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว ๓๐ ชั่วโมงต่อปีการศึกษา

แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว

๑. ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจธรรมชาติของผู้เรียน
๒. วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ วัสดุทัศน์ของโรงเรียน และวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
๓. กำหนดสัดส่วนของกิจกรรมแนะแนว ครอบคลุมด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัว สังคมโดยยึดสภาพปัญหา ความต้องการ ตลอดจนธรรมชาติของผู้เรียนและเป้าหมายของโรงเรียน โดยครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนมีส่วนร่วม
๔. กำหนดวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรมแนะแนวเป็นระดับการและชั้นปี ดังนี้
 ๑. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จัก เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
 ๒. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการศึกษา อาชีพ รวมทั้งส่วนตัวและสังคม
 ๓. เพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวได้อย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
๕. ออกแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ พฤติกรรมผู้เรียน หลักฐานการทำกิจกรรม วิธีการจัดกิจกรรม วิธีการประเมินผล ภาคเรียน และจำนวนเวลาการจัดกิจกรรม
๖. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวรายชั่วโมง ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม เวลา วัตถุประสงค์ สาระสำคัญ ชิ้นงาน/ภาระงาน วิธีการจัดกิจกรรม สื่อ/อุปกรณ์ และการประเมินผล
๗. จัดกิจกรรมแนะแนว ตามแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวและประเมินผลการจัดกิจกรรมใน

๒ ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ ๑ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน อาจประเมินจากครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดย

- **ครูผู้จัดกิจกรรม** รับผิดชอบในการวางแผนการประเมิน ดำเนินการประเมิน นำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ
- **ผู้เรียน** อาจมีส่วนร่วมในการวางแผนการประเมิน ประเมินตนเอง และเพื่อน

- **ผู้ปกครอง** อาจมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการประเมิน ประเมินผลการพัฒนาผู้เรียน โดยประสานความร่วมมือกับครูผู้จัดกิจกรรม

ลักษณะที่ ๒ การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน ครูผู้จัดกิจกรรมตรวจสอบเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย ตัดสินผลการประเมินเป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” ดังนี้

- “ผ่าน” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมปฏิบัติกิจกรรม และมีผลงาน/ชิ้นงาน/คุณลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนด
- “ไม่ผ่าน” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบตามเกณฑ์ ไม่ผ่านการปฏิบัติกิจกรรม หรือมีผลงาน/ชิ้นงาน/คุณลักษณะไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๘. ประเมินเพื่อตัดสินผลและสรุปรายงาน

๒. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ โดยเน้นเรื่อง คุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย การไม่เห็นแก่ตัว ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจ ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปัน และการเอื้ออาทร สนิทสนั่น

โรงเรียนเคียงศิริ ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเองทุกขั้นตอน และเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับบุคลิกภาพของผู้เรียน ตลอดจนของบริบทสถานศึกษาและท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ (๑) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีระเบียบวินัย มีความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี และมีความรับผิดชอบ (๒) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะร่วมกัน รู้จักการแก้ปัญหา มีเหตุผล มีการตัดสินใจที่เหมาะสม ช่วยเหลือแบ่งปัน เอื้ออาทร และ สนิทสนั่น (๓) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามความถนัดและสนใจ ทั้งนี้ โรงเรียนเคียงศิริได้แบ่งกิจกรรมนักเรียนออกเป็น ๒ ขอบข่าย ประกอบด้วย

๒.๑ กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี

แนวการจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี

โรงเรียนเคียงศิริ จัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรมของลูกเสือแห่งชาติ ดังที่กำหนดในพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘

“ การฝึกอบรมลูกเสือเพื่อพัฒนาทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบและช่วยสร้างสรรค์สังคมให้เกิดความสามัคคีและมีความเจริญก้าวหน้าทั้งนี้เพื่อความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติ ” ตามแนวทางดังต่อไปนี้

๑. ให้มีนิสัยในการสังเกต จดจำ เชื่อฟัง และพึ่งตนเอง
๒. ให้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
๓. ให้รู้จักบำเพ็ญตนเพื่อสาธารณประโยชน์
๔. ให้รู้จักทำการฝีมือและฝึกฝนการทำกิจกรรมต่างๆ ตามความเหมาะสม
๕. ให้รู้จักรักษา และส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรม และความมั่นคงของประเทศชาติ

ทั้งนี้ โรงเรียนเคียงศิริยังได้จัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ตามวิธีการลูกเสือ (scout Method) ซึ่งมี ๗ องค์ประกอบ คือ

- (๑) คำปฏิญาณและกฎ
- (๒) เรียนรู้จากการกระทำ
- (๓) ระบบหมู่
- (๔) การใช้สัญลักษณ์ร่วมกัน
- (๕) การศึกษาธรรมชาติ
- (๖) ความก้าวหน้าในการเข้าร่วมกิจกรรม
- (๗) การสนับสนุนโดยผู้ใหญ่ ซึ่งมีเงื่อนไข ดังนี้

๑. เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรม ๔๐ ชั่วโมงต่อปีการศึกษา

๒. การจัดกิจกรรม

๒.๑ การจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี โรงเรียนเคียงศิริได้จัดให้มีการเปิดประชุมกองทุกครั้ง เพื่อเป็นการฝึกความมีระเบียบวินัยในตนเอง โดยปฏิบัติตามขั้นตอนพิธีเปิดประชุมกองของลูกเสือสำรอง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓) ลูกเสือสามัญ (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖) และลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓)

ส่วนการจัดกิจกรรมเพื่อรับเครื่องหมายวิชาพิเศษของลูกเสือเนตรนารีแต่ละประเภทจะดำเนินการในเวลาเรียนปกติหรือนอกเวลาเรียนตามความเหมาะสม

๒.๒ กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม การเดินทางไกลและการอยู่ค่ายพักแรม มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้ลูกเสือ เนตรนารี มีความอดทนอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักช่วยตนเอง รู้จักอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนเรียนวิชาลูกเสือเพิ่มเติม โดยผู้บังคับบัญชาลูกเสือโรงเรียนเคียงศิริต้องนำลูกเสือเนตรนารีไปฝึกเดินทางไกลและอยู่ค่ายพักแรมดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ มีการทบทวนกิจกรรมตามหลักสูตรเป็นเวลา ๑ วัน
และไม่มีการประกอบอาหาร

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีการทบทวนกิจกรรมตามหลักสูตรเป็นเวลา ๑ วัน
และประกอบอาหาร ๑ มื้อ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีการทบทวนกิจกรรมตามหลักสูตรเป็นเวลา ๑ วัน
มีการประกอบอาหาร ๑ มื้อและอยู่ค่ายพักแรม ๒ วัน ๑ คืน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีการทบทวนกิจกรรมตามหลักสูตรเป็นเวลา ๑ วัน
มีการประกอบอาหาร ๒ มื้อและอยู่ค่ายพักแรม ๒ วัน ๑ คืน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ มีการทบทวนกิจกรรมตามหลักสูตรเป็นเวลา ๑ วัน
มีการประกอบอาหาร ๒ มื้อ และอยู่ค่ายพักแรม ๒ วัน ๑ คืน

๒.๓ กิจกรรมพิธีการ จัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี เช่น พิธีเข้าประจำกอง พิธีทบทวน คำปฏิญาณและสวนสนาม พิธีถวายราชสดุดี พิธีประดับเครื่องหมายต่างๆ เป็นต้น เพื่อให้ลูกเสือมีความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในการเป็นลูกเสือ

๒.๔ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โรงเรียนเคียงศิริส่งเสริมให้ลูกเสือเนตรนารี ได้บำเพ็ญประโยชน์ตามอุดมการณ์ของลูกเสือ

๓. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ โรงเรียนเคียงศิริได้ส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือได้ผ่าน การฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือขั้นความรู้เบื้องต้นในแต่ละประเภท

๔. มีการจัดตั้งกลุ่มหรือกองลูกเสือ ตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ

๕. การประเมินกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี เป็นกระบวนการทดสอบความสามารถและพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียนลูกเสือ เนตรนารี ทั้งด้านความรู้และพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมที่เน้นทักษะและการปฏิบัติต่างๆด้วยวิธีการประเมินที่หลากหลาย ประกอบกับการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งโรงเรียนเคียงศิริได้แบ่งการประเมินออกเป็น ๒ ส่วน คือ

๕.๑ กิจกรรมบังคับ เป็นการประเมินผลตามหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ตัดสินเลื่อนชั้น หรือจบหลักสูตร โดยการเข้าร่วมกิจกรรมและผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด มีการประเมินผลตลอดภาคเรียน ปี โดยวิธีการสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม การซักถาม การทดสอบภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดยกำหนดผลการประเมินเป็น “ ผ่าน ” และ “ ไม่ผ่าน ”

“ ผ่าน ” ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์ปฏิบัติกิจกรรม
และมีผลงาน/ชิ้นงาน/คุณลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนด

“ ไม่ผ่าน ” ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์ปฏิบัติกิจกรรม
หรือมีผลงาน/ชิ้นงาน/คุณลักษณะไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๕.๒ วิชาพิเศษ ให้ใช้วิธีการทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตามเกณฑ์ในข้อบังคับคณะลูกเสือ
แห่งชาติ

๒.๒ กิจกรรมชมรม

แนวการจัดกิจกรรมชมรม

โรงเรียนเคียงศิริได้จัดกิจกรรมชมรมโดยมุ่งเน้นการการเติมเต็มความรู้ความชำนาญและประสบการณ์
ของผู้เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความถนัด ความสนใจของตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งมี
หลักการจัดกิจกรรมชมรม ดังนี้

๑. เป็นกิจกรรมที่เกิดจากความสนใจของผู้เรียน โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา
๒. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนช่วยกันคิด ช่วยกันทำ และช่วยกันแก้ปัญหา
๓. เป็นกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนตามสาระที่กำหนดนอกเหนือจากการเรียนการสอน
๔. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน
๕. เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนเคียงศิริหรือท้องถิ่น

ทั้งนี้ นักเรียนโรงเรียนเคียงศิริต้องเข้าร่วมกิจกรรม ๔๐ ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา โดยผ่านการ
ประเมินตามพฤติกรรมบ่งชี้ หรือตัวชี้วัดและเป้าหมายการจัดกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ ๕ ข้อ ดังนี้

วัตถุประสงค์	พฤติกรรมบ่งชี้	เป้าหมายการจัดกิจกรรม
๑. เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถด้านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้ เกิดทักษะ ประสบการณ์ทั้ง วิชาการและวิชาชีพตาม ศักยภาพ	● มีการจัดทำโครงการ/ ผลงาน/ชิ้นงาน ● มีทักษะการคิด การตัดสินใจและ การแก้ปัญหา ● มีทักษะการวางแผนและ การจัดการ ● ประยุกต์เทคโนโลยีกับ ภูมิปัญญาไทย ● ใช้ภาษาและการสื่อได้ ถูกต้อง	ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และ ทักษะจนเกิดเป็นโครงการ/ ผลงาน/ชิ้นงานตามศักยภาพ ของแต่ละบุคคล

วัตถุประสงค์	พฤติกรรมบ่งชี้	เป้าหมายการจัดกิจกรรม
๒. เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	● รักวัฒนธรรมไทยใช้ของไทย ● มีกิริยามารยาทที่ดี ● แต่งกายถูกระเบียบ ● มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ● มีความซื่อสัตย์สุจริต ● มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อม ถ่อมตน ● มีน้ำใจต่อครู เพื่อน และผู้อื่น ● รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ● ตรงต่อเวลา ● รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีน้ำใจนักกีฬา ● เข้าแถว เข้าคิว ขึ้นลงอาคารอย่างมีระเบียบ ● รักษาความสะอาด บริเวณโรงเรียน ● เปิด-ปิดไฟตามความจำเป็น ● เข้าชั้นเรียนตามเวลา	ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นได้
๓. ส่งเสริมให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพทางด้านร่างกาย และจิตใจที่ดี	● มีน้ำหนัก ส่วนสูง ● ตามเกณฑ์มาตรฐาน ● ร่างกายแข็งแรง มีความมั่นคงทางอารมณ์ อดทน อดกลั้น ต่อสิ่งชั่วร้าย	ผู้เรียนเป็นผู้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์	พฤติกรรมบ่งชี้	เป้าหมายการจัดกิจกรรม
๔. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติ	● บำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ● ใช้เวลาที่มีให้เกิดประโยชน์	ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม
๕. มีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในระบอบประชาธิปไตย	● มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ● สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ● เคารพในกฎ กติกา ของกลุ่ม และสังคม ● รับฟังและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น	ผู้เรียนสามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

๓. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคมมีจิตสาธารณะ เช่นกิจกรรมอาสาพัฒนาต่างๆกิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

โรงเรียนเคียงศิริได้จัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้แก่ผู้เรียน โดยให้สามารถเลือกทำกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรม ได้ดังนี้

๑. จัดกิจกรรมภายในโรงเรียน (กิจกรรมในวิถีชีวิตโรงเรียนเพื่อปลูกฝังจิตอาสา) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนและครูที่ปรึกษาทำกิจกรรมร่วมกัน วางแผนปฏิบัติกิจกรรมจิตอาสาในวิถีชีวิตชั้นเรียนและโรงเรียน จนเกิดเป็นนิสัยการในสมัครใจทำงานต่างๆ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ซึ่งงานเหล่านี้จะขยายจากใกล้ตัวไปสู่สังคมที่อยู่ภายนอกได้ เช่น การทำความสะอาดห้องเรียน บริเวณโรงเรียน และห้องน้ำตามเวรประจำวัน การรดน้ำต้นไม้ การบำเพ็ญประโยชน์ในกิจกรรมลูกเสือ ฯลฯ

๒. จัดกิจกรรมภายนอกโรงเรียน (กิจกรรมอาสาสมัครเพื่อสังคม) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนตามแผนการจัดกิจกรรมโดยให้ทำกิจกรรมด้วยความสมัครใจที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชนและสังคม

โดยรวม เช่น การพัฒนาความสะอาดในวัด ถนนสาธารณะหน้าโรงเรียน การปลูกต้นไม้ในที่สาธารณะบริเวณข้างถนนสาธารณะในหมู่บ้าน ฯลฯ

นอกจากนั้น การจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์สามารถจัดได้หลากหลายแนวทาง ดังนี้

๑. จัดกิจกรรมในลักษณะบูรณาการใน ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยผู้เรียนสามารถจัดกิจกรรมตามองค์ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

๒. จัดกิจกรรมลักษณะโครงการ/โครงงาน/กิจกรรม หมายถึง กิจกรรมที่ผู้เรียนนำเสนอการจัดกิจกรรมต่อโรงเรียนเพื่อขอความเห็นชอบในการจัดทำโครงการ หรือโครงงาน หรือกิจกรรม ซึ่งมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่ชัดเจน

๓. จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่น หมายถึง กิจกรรมที่ผู้เรียนอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ ที่จัดกิจกรรมในลักษณะเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์โดยผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ดังนี้

(๑) ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เข้ามาจัดกิจกรรมในโรงเรียน

(๒) ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่จัดกิจกรรมนอกโรงเรียน



เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

ระดับประถมศึกษา

(๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด (เวลาเรียนทั้งหมด ระดับ ป.๑-ป.๓ ๒๐๐ ชั่วโมง/ปี เวลาเรียนทั้งหมดระดับ ป.๔-ป.๖ ๑๖๐ ชั่วโมง/ปี ระดับ ม.๑-ม.๓ เวลาเรียนทั้งหมด ๑๒๐ ชั่วโมง/ปี)

(๒) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินตัวชี้วัดปลายทางผ่านตามเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนตัวชี้วัดปลายทางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

(๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไม่น้อยกว่าระดับ “ ๑ ” จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

(๔) นักเรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนตามรูปแบบของแต่ละชั้นเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในระดับ “ ผ่าน ” ขึ้นไป

(๕) นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินให้ระดับผลการเรียน ๘ ระดับคือ

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนร้อยละ
๔	ผลการเรียนดีเยี่ยม	๘๐ - ๑๐๐
๓.๕	ผลการเรียนดีมาก	๗๕ - ๗๙
๓	ผลการเรียนดี	๗๐ - ๗๔
๒.๕	ผลการเรียนค่อนข้างดี	๖๕ - ๖๙
๒	ผลการเรียนน่าพอใจ	๖๐ - ๖๔
๑.๕	ผลการเรียนพอใช้	๕๕ - ๕๙
๑	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	๕๐ - ๕๔
๐	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	๐ - ๔๙

ระดับมัธยมศึกษา

๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ

๒) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินตัวชี้วัดปลายทางผ่านตามเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนตัวชี้วัดปลายทางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ

แนวการให้ระดับผลการเรียน ๘ ระดับ และความหมายของแต่ละระดับดังแสดงในตาราง ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
๔	ดีเยี่ยม	๘๐-๑๐๐
๓.๕	ดีมาก	๗๕-๗๙
๓	ดี	๗๐-๗๔
๒.๕	ค่อนข้างดี	๖๕-๖๙
๒	ปานกลาง	๖๐-๖๔
๑.๕	พอใช้	๕๕-๕๙
๑	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	๕๐-๕๔
๐	ต่ำกว่าเกณฑ์	๐-๔๙

๑. ผู้เรียน เรียนรายวิชาพื้นฐาน จำนวน ๕,๐๔๐ ชั่วโมง และรายวิชาเพิ่มเติมจำนวน ๒๔๐ ชั่วโมง และมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐาน “ ผ่าน ” ทุกวิชาดังนี้

เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนในรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม

๑.๑ มีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น

๑.๒ ได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของตัวชี้วัดทั้งหมดของรายวิชานั้น

๒. ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนระดับ “ ผ่าน ” ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความ

๒.๑ ให้ตัดสินเป็นรายปีโดยตัดสินผลคือ “ ผ่าน ” และ “ ไม่ผ่าน ”

๒.๒ กรณี “ ผ่าน ” ให้ระดับผลการประเมินเป็น “ ดีเยี่ยม ” “ ดี ” และ “ ผ่าน ”

“ ดีเยี่ยม ” หมายถึงมีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ (๘๐-๑๐๐ คะแนน)

“ ดี ” หมายถึงมีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ (๗๐-๗๙ คะแนน)

“ ผ่าน ” หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับตั้งแต่มีข้อบกพร่องบางประการ (๕๐-๖๙ คะแนน)

“ ไม่ผ่าน ” หมายถึง ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน หรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ (๐-๔๙ คะแนน)

๓. ผู้เรียนต้องมีผลการประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับ “ ผ่าน ” ขึ้นไป
เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓.๑ ตัดสินผลการประเมินเป็น “ ผ่าน ” และ “ ไม่ผ่าน ”

๓.๒ กรณีผ่านให้ระดับผลการประเมินเป็น “ ดีเยี่ยม ” “ ดี ” และ “ ผ่าน ”

“ ดีเยี่ยม ” หมายถึง ผู้เรียนมีคะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ระหว่าง ๘๐-๑๐๐ คะแนน

“ ดี ” หมายถึง ผู้เรียนมีคะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ระหว่าง ๗๐-๗๙ คะแนน

“ ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีคะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ระหว่าง ๕๐-๖๙ คะแนน

“ ไม่ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีคะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ระหว่าง ๐-๔๙ คะแนน

๔. ผู้เรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและได้รับการตัดสินผลการเข้าร่วมกิจกรรม

“ ผ่าน ” ทุกกิจกรรม

แนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเป็นเงื่อนไขสำคัญอีกประการหนึ่งของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานผู้เรียนทุกคนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมให้ครบตามที่สถานศึกษากำหนดจึงจะได้รับตัดสินให้ผ่านชั้นปี การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีแนวทางการประเมินให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. คณะกรรมการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกำหนดแนวทางเป้าหมายและกิจกรรมของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เกณฑ์การประเมิน และปรับปรุงซ่อมเสริมแล้วดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๒. ผู้รับผิดชอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแต่ละกิจกรรมเป็นผู้ประเมินกิจกรรมของผู้เรียนตามจุดประสงค์สำคัญและเวลาเข้าร่วมกิจกรรมด้วยวิธีที่หลากหลายเป็นรายปีและนำข้อมูลการประเมินเสนอต่อคณะกรรมการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๓. คณะกรรมการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสรุปและประเมินผลการประเมินเป็นรายบุคคลเพื่อตัดสินตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดทุกชั้นเรียนและเสนอผลการประเมินให้ผู้บริการพิจารณา

๔. ให้ประชาสัมพันธ์แจ้งให้ผู้เรียนให้ทราบวัตถุประสงค์ของการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้ผู้เรียนเข้ารับการซ่อมเสริมในส่วนที่ไม่ผ่านด้วยเลือกกิจกรรมใหม่จนครบทุกกิจกรรมตามหลักสูตรของสถานศึกษา

๕. ให้ระดับผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้ระดับผลการประเมินคุณภาพ ๒ ระดับ คือ “ ผ่าน ” และ “ ไม่ผ่าน ”

(๑) โดยกำหนด เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินรายกิจกรรม

“ ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมตลอดภาคเรียน/ปลายปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาร่วมกิจกรรมนั้นทั้งหมดและมีผลงานตามเกณฑ์ที่แต่ละกิจกรรมกำหนด

“ ไม่ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมตลอดภาคเรียน/ปลายปี ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาร่วมกิจกรรมนั้นทั้งหมดหรือมีผลงานไม่ถึงตามเกณฑ์ที่แต่ละกิจกรรมกำหนด

(๒) เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละภาค/ปลายปี

“ ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีผลการประเมินระดับ “ ผ่าน ” ในกิจกรรมทั้ง ๓ กิจกรรม คือ กิจกรรมแนะแนวกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์

“ ไม่ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีผลการประเมินระดับ “ ไม่ผ่าน ” ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งจาก ๓ กิจกรรม คือกิจกรรมแนะแนวกิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

(๓) เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อจบระดับการศึกษา

“ ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีผลการประเมิน “ ผ่าน ” ทุกชั้นปีในระดับการศึกษานั้น

“ ไม่ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีผลการประเมินระดับ “ ไม่ผ่าน ” บางชั้นปีในระดับการศึกษานั้น

เกณฑ์การจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

๑. ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานจำนวน ๒,๖๔๐ ชั่วโมงและรายวิชาเพิ่มเติมจำนวน ๖๐๐ ชั่วโมงและมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐาน “ ผ่าน ” ทุกวิชาดังนี้

เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนในรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม

๑.๑ มีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น

๑.๒ ได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของตัวชี้วัดทั้งหมดของรายวิชานั้น

๒. ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน ระดับ “ ผ่าน ” ขึ้นไปเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ

๒.๑ ให้ตัดสินเป็นรายภาคโดยตัดสินผลคือ “ ผ่าน ” และ “ ไม่ผ่าน ”

๒.๒ กรณี “ ผ่าน ” ให้ระดับผลการประเมินเป็น “ ดีเยี่ยม ” “ ดี ” และ “ ผ่าน ”

“ ดีเยี่ยม ” หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่ (๘๐-๑๐๐ คะแนน)

“ ดี ” หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ (๗๐-๗๙ คะแนน)

“ ผ่าน ” หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับแต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ (๕๐-๖๙ คะแนน)

“ ไม่ผ่าน ” หมายถึง ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนหรือถ้ามีผลงานผลงานนั้นมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ (๐-๔๙ คะแนน)

๓. ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับ “ ผ่าน ” ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓.๑ ตัดสินผลการประเมินเป็น “ ผ่าน ” และ “ ไม่ผ่าน ”

๓.๒ กรณีผ่านให้ระดับผลการประเมินเป็น “ ดีเยี่ยม ” “ ดี ” และ “ ผ่าน ”

“ ดีเยี่ยม ” หมายถึง ผู้เรียนมีคะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ระหว่าง ๘๐-๑๐๐ คะแนน

“ ดี ” หมายถึง ผู้เรียนมีคะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ระหว่าง ๗๐-๗๙ คะแนน

“ ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีคะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ระหว่าง ๕๐-๖๙ คะแนน

“ ไม่ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีคะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ระหว่าง ๐-๔๙ คะแนน

๔. ผู้เรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และได้รับการตัดสินผลการเข้าร่วมกิจกรรม “ ผ่าน ” ทุกกิจกรรม

แนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเป็นเงื่อนไขสำคัญอีกประการหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้เรียนทุกคนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมให้ครบตามที่สถานศึกษากำหนดจึงจะได้รับตัดสินให้ผ่านชั้นปีการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีแนวทางการประเมินให้ถือปฏิบัติดังนี้

๑. คณะกรรมการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกำหนดแนวทางเป้าหมายและกิจกรรมของการพัฒนาผู้เรียน เกณฑ์การประเมิน และปรับปรุงซ่อมเสริมแล้วดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๒. ผู้รับผิดชอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแต่ละกิจกรรมเป็นผู้ประเมินกิจกรรมของผู้เรียนตามจุดประสงค์สำคัญและเวลาเข้าร่วมกิจกรรมด้วยวิธีที่หลากหลายเป็นรายปีและนำข้อมูลการประเมินเสนอต่อคณะกรรมการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๓. คณะกรรมการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสรุปและประเมินผลการประเมินเป็นรายบุคคล เพื่อตัดสินตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดทุกชั้นเรียน และนำเสนอผลการประเมินให้ผู้บริหารพิจารณาอนุมัติ

๔. ให้ประชาสัมพันธ์แจ้งให้ผู้เรียนได้ทราบวัตถุประสงค์ของการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนเข้ารับการซ่อมเสริมในส่วนที่ไม่ผ่านด้วยเลือกกิจกรรมใหม่จนครบทุกกิจกรรมตามหลักสูตรของสถานศึกษา

๕. ให้ระดับผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้ระดับผลการประเมินคุณภาพ
๒ ระดับคือ “ ผ่าน ” และ “ ไม่ผ่าน ”

(๑) โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินรายกิจกรรม

“ ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมตลอดภาคเรียนปลายปีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาร่วมกิจกรรมนั้น ทั้งหมดและมีผลงานตามเกณฑ์ที่แต่ละกิจกรรมกำหนด

“ ไม่ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมตลอดภาคเรียนปลายปีไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาร่วมกิจกรรมนั้นทั้งหมดหรือมีผลงานไม่ถึงตามเกณฑ์ที่แต่ละกิจกรรมกำหนด

(๒) เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละภาคเรียนปลายปี

“ ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีผลการประเมินระดับ “ ผ่าน ” ในกิจกรรมทั้ง ๓ กิจกรรมคือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

“ ไม่ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีผลการประเมินระดับ “ ไม่ผ่าน ” ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง จาก ๓ กิจกรรมคือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

(๓) เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อจบระดับการศึกษา

“ ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีผลการประเมินระดับผ่านทุกชั้นปีในระดับการศึกษานั้น

“ ไม่ผ่าน ” หมายถึง ผู้เรียนมีผลการประเมินระดับไม่ผ่านบางชั้นปีในระดับการศึกษานั้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๔). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔**.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (๒๕๕๑). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๔๒).

_____. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๐).

แนวทางการจัดทำเอกสารหลักสูตรการศึกษา ปพ.๑ ปพ.๒ และ ปพ.๓

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (๒๕๕๑). **เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช**

๒๕๕๑ แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (๒๕๕๑). **เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช**

๒๕๕๑ แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (๒๕๕๒). **แนวทางการตรวจสอบองค์ประกอบหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตร**

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (๒๕๕๓). **แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตาม**

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (๒๕๕๓). **ชุดฝึกอบรมวิทยากรแกนนำการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร**

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.



อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียนกระบวนการเขียนมี ๕ ขั้นตอนดังนี้

๑. การเตรียมการเขียน เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียน โดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียนบนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือสนทนาจัดหมวดหมู่ความคิดโดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย ๆ และรายละเอียดคร่าว ๆ

๒. การยกร่างข้อเขียน เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียน แล้วให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนด เป็นการยกร่างข้อเขียนโดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่านจะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไรมีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

๓. การปรับปรุงข้อเขียน เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียนปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษาสำนวนโวหารนำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

๔. การบรรณาธิการกิจ นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขข้อเขียนอีกครั้งแก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน

๕. การเขียนให้สมบูรณ์ นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์ วาดรูปประกอบเขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูลถ่ายทอดรวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารและสามารถแปล ความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิงการเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดี และป็นนักคิดที่ดี ด้วยกระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และมีทักษะการคิดนำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิดนำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมาสอนในรูปแบบบูรณาการทักษะตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือหนังสือที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาความว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุดดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่ม หรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดงความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอน จะต้องอ่านทำนองเสนาะดัง ๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษา ที่ใช้สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบกับหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่อง และการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่องเชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจน และกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์และจินตนาการในการเขียนเช่นการเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ในการเขียนต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ตีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าจากสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สารจากการดู และ

นำมาวิเคราะห์ ตีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้หลักการพิจารณาวรรณคดีหรือการวิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่องฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผลกิริยาท่าทางและการแสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่องเพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้อารมณ์แก่พุดตุสมจริงและสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่ตัวละครคุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูหรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอภิปรายการใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มากและการดูละครเวทีละครโทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถแสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อม ข้อความ เข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายว่าความหมาย ชี้อธิบายหรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบายใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งไม่สมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่งอีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า “ประเทศ” แต่เดิมเขียน “ประเทศ” คำว่า “ปักซีได้” แต่เดิมเขียน “ปักใต้” ในปัจจุบันเขียน “ปักซีได้” คำว่า “ลุ่มลึก” แต่ก่อนเขียน “ลุ่มฤก” ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลงทั้งความหมายและการเขียนบางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า “หล่อน” เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพุดสรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพแต่เดิยวนั้คำว่า “หล่อน” มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการสร้างสรรคจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเองมองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่าย ๆ การสร้างสรรคของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพุด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค ซึ่งจะต้องมีความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นพื้นฐาน

ความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพุด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค

การพุดและการเขียนเชิงสร้างสรรคเป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาขัดเกลาให้ไพเราะงดงามเหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่เขียนและพุด

การกระทำเชิงสร้างสรรคเป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถสื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสารรายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียง และภาพบันทึกไว้เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่าง ๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่าง ๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะคือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆนั้น อาจมีความหมายได้หลากหลายความหมาย เช่น คำว่า “กา” อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำหรืออาจหมายถึงนกชนิดหนึ่งตัวสีดำร้องกากาเป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรงมักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า “ขี้เหนียว” กับ “ประหยัด” หมายถึงไม่ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกันประหยัดเป็นสิ่งดี แต่ขี้เหนียวเป็นสิ่งไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรงเมื่อรวมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้นหรือแคบลงได้เช่นคำว่า ดี “เด็กดี” หมายถึง วาานอนสอนง่าย “เสียงดี” หมายถึง ไพเราะ “ดินสอดี” หมายถึง เขียนได้ดี “สุขภาพดี” หมายถึง ไม่มีโรคความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสละเทือนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดี รูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอน่าสนใจ เนื้อเรื่องมีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสละเทือนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

๒. คุณค่าด้านสังคมเป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีศิลปะชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์และคุณค่าทางจริยธรรมคุณค่าด้านสังคมเป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะเข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์ และชีวิตทัศน์ เข้าใจในการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้นเนื้อหาช่วยก่อให้เกิดการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่านช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงการงาน

โครงการงานเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริงในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจัดรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบเป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้การคิดวิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนรู้แบบโครงการงานเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนแบบโครงการงานไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสาร และการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถรับสาร และส่งสาร อย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ ประการที่หนึ่งทุกภาษาจะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ อย่างเป็นระบบ ประการที่สอง ภาษามีพลังในการออกงามมีรู้สิ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษา สื่อความหมายได้โดยไม่สิ้นสุด ประการที่สาม ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกันสมมติร่วม และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน ความเข้าใจตรงกัน ประการที่สี่ ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถพลัดกันในการส่งสาร และรับสารได้ ประการที่ห้า ภาษาพูดย่อมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีต และอนาคตไม่จำกัดเวลา และสถานที่ ประการที่หก ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรม และวิชาความรู้นานาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคมเป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อื่นทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกและประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษาคนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มีไมตรีต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่าน บทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาษาย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความงงเกลียดงงซัง หรือเกิดความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปมีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียง” บอกภาษา สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และพูดเป็นคนถิ่นใด อย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางที่เรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันทั่วประเทศ และเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการ ในการติดต่อสื่อสารสร้างความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือ ภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่น วรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติ จะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากกัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้สื่อสารกันได้ดีสร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกัน อย่างไรก็ตามไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็ค่านึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้อง และใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่างๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือคำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการพูดหรือเขียนเล่น ๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้างความรู้ จากประสบการณ์และการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิด ที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตน เพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็นปราชญ์ชาวบ้าน ที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรม ท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพย ในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทางภาษา ในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่าง ๆ การบันเทิงหรือการละเล่น มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งนิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่าง ๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทางสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษาบุคคลและประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่ม จะแบ่งระดับภาษาแตกต่างกันตามลักษณะของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์

การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่งภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย

๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา

๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ

๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิดทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบและอย่างชาญฉลาด เป็นเหตุเป็นผล



คำสั่งโรงเรียนเคียงศิริ

๑๑ / ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรโรงเรียนเคียงศิริ

(ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๖) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ตามที่โรงเรียนเคียงศิริ ได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรโรงเรียนเคียงศิริ (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๕) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สู่การปฏิบัติในโรงเรียนและห้องเรียนนั้น ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือ ชักข้อความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ ได้จำแนกเป็น ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑,๒๘๕ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดปลายทาง ๗๗๑ ตัวชี้วัด ทั้งนี้ จำนวนตัวชี้วัดยังคงครบถ้วน และผู้เรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรแกนกลางฯ ๒๕๕๑ ให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ คำนี้ถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นสำคัญ และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลของครูเกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว และผู้เรียนได้เข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาตนเองที่ตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา และเอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๓๙(๑)-(๖) และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๒๗ (๑)-(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

๑. นางปาณิสรา ศิริวัฒน์	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒. นางสุกัญญา สุวรรณรัตน์	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	กรรมการ
๓. นางอรารัตน์ มัจฉาชาญ	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	กรรมการ
๔. นางสาวไหมแก้ว สุวรรณฤทธิ์	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ฯ	กรรมการ
๕. นางสาวจิรภัทร์ วงศ์น้อย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	กรรมการ
๖. นางคณินิจ แก้วรจนา	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ	กรรมการ
๗. นางสาวปัทมรา ศิริพันธ์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ	กรรมการ
๘. น.ส.เสาวภาคย์ รักสนิท	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ	กรรมการ
๙. นางเกศรินทร์ กาญจนะ	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาฯ	กรรมการ
๑๐. นายเกษกร กาญจนะ	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาฯ	กรรมการ
๑๑. นางสาวภา ช้วยเล็ก	กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ	กรรมการ
๑๒. นางศิริวรรณ บุญรัตน์	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	กรรมการ

๑๓.นายนิพนธ์ บุญรัตน์	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	กรรมการ
๑๔.นางสาวสิริพร ดอกบัว	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	กรรมการ
๑๕.นางลดารัตน์ ชำนาญคำ	กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	กรรมการ
๑๖. นางกานต์วีร์ พรประเสริฐวงศา	ปฐมวัย	กรรมการ
๑๗. น.ส.สุพิมพ์ญาพัชร บวยหอย	ปฐมวัย	กรรมการ
๑๘. นางกิตติมา คงเพชร	ปฐมวัย	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. วางแผนดำเนินการปรับปรุง ควบคุม กำกับ ติดตาม ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือแก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒. ชี้แจงคณะครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระ เกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องและเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนรู้การวัดผลและประเมินผลและการแนะแนวให้เป็นไปตามจุดหมายและแนวทางการดำเนินการของหลักสูตร

๔. ประสานความร่วมมือจากบุคคล หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ชุมชน เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

๕. ประชาสัมพันธ์หลักสูตรและการใช้หลักสูตรให้นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องและนำข้อมูลป้อนกลับจากฝ่ายต่าง ๆ มาพิจารณาเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

๖. รายงานผลการปฏิบัติงานและผลการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ โดยเน้นผลการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่เพื่อให้เกิดผลดีต่อทางราชการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๗

ลงชื่อ



(นางปานิสรา ศิริวัฒน์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเคียงศิริ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

- | | |
|---------------------------|-------------------------------|
| ๑. นางปาณิสรา ศิริวัฒน์ | ผู้อำนวยการโรงเรียนเคียงศิริ |
| ๒. นางสุกัญญา สุวรรณรัตน์ | หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ |
| ๓. นายนิพนธ์ บุญรัตน์ | หัวหน้ากลุ่มงานบริหารบุคคล |
| ๔. นางลดารัตน์ ชำนาญคำ | หัวหน้ากลุ่มงานบริหารงบประมาณ |
| ๕. นางคณินิจ แก้วรจนา | หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป |

คณะผู้จัดทำ

- | | |
|-------------------------------|---------------------|
| ๑. นางสาวสุกัญญา สุวรรณรัตน์ | ประธานกรรมการ |
| ๒. นางอรุณรัตน์ มัจฉาชาญ | กรรมการ |
| ๓. นางสาวไหมแก้ว สุวรรณฤทธิ์ | กรรมการ |
| ๔. นางกิตติมา คงเพชร | กรรมการ |
| ๕. นางคณินิจ แก้วรจนา | กรรมการ |
| ๖. นางสาวปัทมรา ศิริพันธ์ | กรรมการ |
| ๗. น.ส.เสาวภาคย์ รักสนิท | กรรมการ |
| ๘. นางเกศรินทร์ กาญจนะ | กรรมการ |
| ๙. นายกฤษกร กาญจนะ | กรรมการ |
| ๑๐. นางสาวภา ช่วยเล็ก | กรรมการ |
| ๑๑. นางศิริวรรณ บุญรัตน์ | กรรมการ |
| ๑๒. นายนิพนธ์ บุญรัตน์ | กรรมการ |
| ๑๓. นางสาวสิริพร ดอกบัว | กรรมการ |
| ๑๔. นางลดารัตน์ ชำนาญคำ | กรรมการ |
| ๑๕. นางกานต์วี พรประเสริฐวงศ์ | กรรมการ |
| ๑๖. น.ส.สุพิมพ์ญาพัชร บวยหอย | กรรมการ |
| ๑๗. นางสาวจิรภัทร์ วงศ์น้อย | กรรมการและเลขานุการ |